

דריהבית

גיליון 48
אלול תשפ"ג

במחשבה - תחילה

החופש הגדול הסתיים באמת.
הם מת-חי-לים!
איך תהיי שם בשבילם, אמא עובדת
ועסוקה, בצעדים הראשונים של השנה?
טיפים ותובנות לדרך
(אסתר רוזנטל)

עושה חשבון מחדש

"אם את רוצה לנוח בבית, מבחינתי תעשי
את זה כל השנה." אפשר לצעוק בשקט.
אפשר. עובדה שאני מחפשת את המרצפת
שמאחורי. אין. הכל שטוח.
יום הגיבוש האישי שלי
(סיפור חודשי)

בלי חשבון

"יש לה שאלות דאגניות על הגן,
המלצות בשפע וטור אישי שהיא מגישה
לי על חייה. במהלכו, אט אט צפה ועולה
דמותה לפני, אם כי בטשטוש מסוים"
לעזוב את כל החשבונות בצד,
ופשוט לבוא
(מבית ומחוץ)

חשבון הנפש

"אין חטא! נגמר! יש רק צדיקה גדולה,
בת אהובה וחביבה וטהורה,
שהפכה את המלכודת העסיסית
שהיצר טמן לה - לרגע מפואר ויהודי
של חזרה בתשובה."
ואם נפלת -
מה עושים עכשיו?
(בעצה אחת)

בואו חשבון

15

בלי חשבון

יש לה שאלות דאגניות על הגן, המלצות בשפע וטור אישי שהיא מגישה לי על חייה. במהלכו, אט אט צפה ועולה דמותה לפני, אם כי בטשטוש מסוים" לעזוב את כל החשבונות בצד, ופשוט לבוא | **מבית ומחוץ**

[05]	ד"ש דף שמורה לאה ראם
[08]	דפדפת תמר הלר
[09]	בית ועד מדור הלכה
[11]	דף חדש אביגיל פראגר
[13]	אור בקצה המנהרה רוחי ליכטנשטיין
[15]	מבית ומחוץ שושי ברוידא
[18]	**תתחדשי חני מייערס
[--]	*דפי עבודה מירי ליפאר
[--]	*עבודה שבלב עולם התעסוקה מזוית שונה
[--]	*עוברת בשערים אסתר רוזנטל
[34]	**חדשה בשוק נ. אפל
[--]	*בחברה טובה חוי הימלמן
[38]	בעצה אחת מתוך מדור הייעוץ
[--]	*סיפור חודשי פנינה ליכט
[--]	*במחשבה תחילה אסתר רוזנטל
[42]	מתכונים לחגים חוי הימלמן
[46]	סקירה שנתית
[--]	*מועדפים מתוך מרחב פעילות השמורה
[47]	רגע ביום נ. ארי
[49]	סלפי בתיה יונה

* במהדורה המודפסת בלבד

** תוכן חלקי מתוך המהדורה המודפסת

אפיזודה טריה מבין הזמנים האחרון: נוסעים לצפון. ברכבת. מה יותר אטרקטיבי מזה לילדים? שתי ציפורים במכה אחת. בעודי מפלסת את דרכי הלך ושוב בין הקרונות העמוסים, צד את עיני מחזה חריג: נער צעיר רגיל למראה, מרכיב תרמיל, עומד נבוך במרכזה של התקהלות, ומגוון אנשים טובים מנסים לדובב אותו בקול סבלני: "באיזו תחנה אתה צריך לרדת?" שואלת אותו אישה מבוגרת בקול של מורה בכיתה א', שלא שואלת בפעם הראשונה. "א... בנהריה" עונה הנער בבלבול. "אבל הרכבת הזאת לא עוצרת בנהריה" משיבים לו המאזינים במקהלה בלתי מתואמת. "איפה עלית?" מנסה גבר סמכותי אחר להבין. "נראה לי.. עליתי בקריות" מנסה הנער למצוא תשובה הולמת, אך הקהל שוב אינו מרוצה מהתשובה: "עוד לא הגענו בכלל לקריות". כרטיסן שחולף באיזור מנסה למצוא חוט אחד של היגיון בסיפור המוזר: "איפה הכרטיס שלך?" הוא שואל, אך הנער רק מפשפש בכיסו ואומר שהוא לא יודע. היה לו, ושכח, אולי לקחו לו, אולי נפל לו. הוא לא נראה גנב. רק מאד מאד מבולבל. אחרי רבע

שעה, כשכבר ישבתי לבטח במקומי, שמעתי את הכרטיסן שחלף על פנינו מדווח במכשיר הקשר שיש כאן מקרה של נער שעלה על רכבת בטעות, וצריך להעביר אותו לצד ההפוך בדחיפות. הוא נוסע לצפון כשהמוסד ממנו ברח בכלל נמצא דרומה.

אולי נוח לעמוד מן הצד ולבחון אדם מבולבל שכזה, בתערובת של רחמים וסקרנות. קצת פחות מחמיא להבין שאנחנו, כולנו, דומים לו לגמרי, דוהרים כל השנה ברכבות מהירות בלי לברר את היעד, משלמים מחירים לא ברורים בלי לבדוק את הכרטיס, מתבלבלים לחלוטין בתוך השאון השוטף של ים הדרכים והרציפים הסואנים, עד שאיבדנו לגמרי את הצפון. כמה טוב להיות יהודים. רק אנחנו קיבלנו את אלול. רק לנו מוקצה בלוח השנה זמן ייעודי, מסומן, משבצת עליה מסומן בבירור: "כאן מתעוררים". זמן לשפשף עיניים, להתעשת ולעשות חשבון. ועיקר החשבון, אותו אפשר לתמצת על רגל אחת, הוא פשוט להיזכר- מאין באנו בעצם? ולאן אנחנו הולכים?

רוח אלולית מפוכחת, חומלת, מעירה ומתבוננת מנשבת חרש ברחובות, קול של שופר בוקע עד לאזנינו ומגיע בעיקר מן הלב. בואי, מחכים גם לך. תעצרי רק לשניה מהמירוץ ההזוי אל הלא נודע, תסכימי לחשוב קצת, לחשב. לא בשמיים היא, גם לך יש סיכוי לעלות על הרכבת הנכונה הביתה ולהתקדם.

המדורים "בית ועד" ו"דפי עבודה" החדש של מירי לפאיר, גדושים ומלאים בהכוונה מעשית ביותר לתשובה וברעיונות פשוטים לביצוע, ומיועדים לכל אחת מאיתנו הרוצה כל כך לעשות צעד קטן בכיוון הנכון. רוחי ליכטנשטיין, אותה אנו מלוות כבר תקופה במסע המרגש והאישי שלה, משתפת בכנות ברגע כזה של התפכחות וחשבון-על שכרה של זמינות לרשת כנגד הפסדה. והמחשה מרתקת וחשובה במיוחד לחשבון האישי שלנו, נוכל למצוא בסיפור המאלף "יום

גיבוש" ששולח אותנו הישר לשעה איכותית של גיבוש והעצמה עם... עצמנו.

ואליכן, אחיותנו היקרות הבאות בשערי עולם העבודה לראשונה, ובשערי השמורה-ברוכות הבאות! ברכותינו החמות לדרך צלחה וסלולה ממכשולים. הכתבה העיתונאית ממתינה במיוחד עבורכן, עם סקירה מיוחדת של הדילמות אותן אתן עלולות לפגוש, ומבחר טיפים ועצות מלב אוהב. וכמובן- תישארו איתנו... אנו איתכן כאן לאורך הדרך, כוח הקהילה הוא עבורכן!

בתפילה חמה לאלול מרומם ומחזק, חשבונות מועילים ותוצאות טובות. בסיעתא דשמיא. ברכת שנה טובה ומתוקה לכל בית ישראל! המערכת

הפקה ועריכה:

'שמורה' -
קהילת העובדות החרדיות

עורכת:

אביגיל פראגר

עורכת גרפית:

ברכי גוזי

עיצוב שער:

שרה פוגל

צילומים:

,Depositphotos
,Shutterstock
pexels,unsplash

תגובות, שיתופים,

בקשות והצעות

ניתן לשלוח לכתובת:

magazine@shmura.org

משרדים: 025474373

באה חשבון

לעשות הכל על מנת להישאר באותה רמה רוחנית כפי ששאפה לה אי אז בשנות הסמינר. בתוך מבול של נסיונות היא גילתה את 'שמורה' שסייעה לה בצמתי החלטה שונים. נעמי היא גרפיקאית מוכשרת, 'גרפיקאית בת גרפיקאית' והגשת שירותי התנדבות ל'שמורה' היתה טבעית עבורה. לאט לאט התברגה במערכת, והיום היא מנהלת את משרד שמורה, יוזמת ומקדמת פרוייקטים גדולים וקטנים ומתפעלת את כל הלוגיסטיקה הארגונית. נעמי, היא גם אחראית על 'חזקה בתעסוקה' וידה רב לה בעוד תחומים רבים...

מי הבאה בתור? אין ספק שזאת **נעה עטר תחי'**, בשמורה אמנם על תקן 'מתנדבת', אבל הרצינות, האחריות והכשרון בהן היא מבצעת את העבודות שלה, שוות ערך לפחות לתקן של עובדת... נעה היא האחראית על הקו המרתק 'שמועה', היא אוצרת המאגר המדהים של תכני מעגל השנה, אחראית על חידוש מתמיד של תכנים ומרצים, ולולי היא - לא היה הקו קיים. כאן המקום להודות גם **לגבי אפרת קרביץ ולגבי חסידה רוזין**, על הסיוע שהן מגישות מאחורי הקלעים. זה הכל? לא! נעה היא הדמות שמאחורי 'אישי לשלישי', טוב, יחד עם **גבי נעמי שפירא** אלופת העל, היודעת להפוך כל סיפור לחווית קריאה והתרוממות, כזו המזמינה עשרות ואף מאות תגובות בכל פעם מחדש... נעה היקרה, בעזרת מנגנון

שלום כולן,

סוף שנה זה זמן מצוין לחשבון נפש.

חשבון נפש אישי וארגוני.

אני מבקשת לנצל את השורות הללו כדי להעלות על נס ולהודות לכל כך הרבה חברות מופלאות שעושות עבודה מדהימה, ומאפשרות לכל האימפריה הזאת לעמוד לימין עשרות אלפי עובדות חרדיות המתמודדות עם עולם תעסוקתי מאתגר.

בפתח דברי, אודה לבורא עולם על עצם העובדה שהארגון קיים. קיים ומתפתח... בתחילת השנה לא האמנתי שנזכה לשרוד את היום-יום... העובדה שגם זכינו להתפתחות וגידול - היא בעיני סייעתא דשמיא מופלאה! וכן לרבנים הגאונים שליט"א העומדים לימיננו ומכוונים דרכה של שמורה על כל צעד ושעל.

לזכות ולכבוד הוא לי להודות בשער בת רבים לחברתי היקרה **נעמי בוקרה תחי'** שקשה לי להביע במילים את הכרת הטוב וההערכה הגדולה שאני מרגישה כלפיה. נעמי היא בחורה צעירה שעזבה לא מזמן את ספסל הלימודים. כמו אלפי צעירות בנות גילה, היא נזרקה ב'בום' לעולם התעסוקה, לא היתה מוכנה להשלים עם מה שקורה מסביב - והחליטה

גאוני שהיא פתחה - מארגנת את החומר, עוברת עליו ומפנה במקרה הצורך להמשך בירור מול המגיבה, או לבירור מול ועדת הביקורת.

ועדת ביקורת? כן! יש צוות שלם, בראשותה ובניהולה האחראי, המחובר והמקצועי של **גב' אביגיל פראגר תחי'** - אישיות משכמה ומעלה אשר רואה את עבודת הסינון והתגובות כשליחות קדש. באחריות רבה היא בוחנת לעומק את התגובות ואת הסוגיות העולות, בדיוק כמו 'מוקד היעוץ' בו כל פניה זוכה לתשומת לב ומטופלת במלוא כובד הראש. עשרות פניות מגיעות מידי שבוע, חלקן נענות במייל וחלקן בשיחות טלפון מעצימות. בעת הצורך מקבלת הפונה מעבר לתשובה ההלכתית, גם הדרכה וליווי כיצד ליישם בפועל את ההנחיה ההלכתית או ההשקפתית.

גב' פראגר עומדת בראש מערך של מתנדבות שיחד איתה מטפלות בסוגיות העולות, בראשן המחנכת **גב' גילה רייכנברג תחי'** המתמסרת ברגישות גבוהה, בחוכמת לב ובמסירות ראויה לציון בנושאים הבוערים העולים על הפרק. במקרה הצורך, היא מעלה את הדברים בפני אביה, הגאון רבי מאיר קסלר שליט"א, רבה של מודיעין עילית, אשר עומד לימין הארגון בעצה ובתושיה.

אי אפשר להזכיר את שמה של גב' פראגר מבלי להזכיר את העבודה המצויינת כעורכת המגזין המרתק. 'דף הבית' מופק בכל פעם מחדש עם מגוון כתבות מעוררות השראה של מיטב הכותבות, אותן תוכלו

לראות בעמוד הקודם - כל אחת בשמה הטוב תבורך! כן אני מרשה לעצמי להזכיר, את **שושי קירשנבוים תחי'** המעבירה לשולחנו של אביה הגאון רבי אשר לונצר שליט"א מגוון נושאים המגיעים לשולחן השמורה - ועורכת את מדור 'בית ועד'. אחרונה חביבה שאזכיר **גב' רחל ליכטנשטיין תחי'**, שעבורי אישית, מעבר לכתיבה המשובחת שהיא מפיקה - היא גם מהווה דמות מעוררת השראה!

צוות מעצבות גרפיות מהשורה הראשונה - עושה עבורנו עבודה מופלאה. **שרה פוגל** - הארט-דירקטור של 'שמורה', **תמר הלר** (כן! גם מהכתיבה ומהשירה שאין שניה לה!), **בתיה יונה** (כנ"ל, מהאיורים), **ברכי גוזי** - שעיצוב המגזין היפיפה הזה הוא שלה ועוד הרבה סיוע מאחורי הקלעים, וכמובן - **נעמי בוקרה** שידה רב לה בעבודות עיצוב מופלאות (גם בזה המגזין).

סיימנו?

ממש לא!

מערך 'שמורה' מתופעל בנאמנות על ידי עובדות רבות המתמסרות לטיפול בעשרות אלפי החברות. ראשית - תפעול פיננסי, אתגר לא פשוט. **נועה לוי** מנהלת החשבונות שלנו שעושה עבודה יסודית, איכותית ואמינה עד מאד, היא המנוע שמאחורי הפעילות: ארגון של כל מערך התשלומים, ספקים, הכנת דו"חות ועוד. **גב' רבקי שפירא תחי'**

מגישה לנו שירותי חשבות (וגם לי אישית - חברות): - בהתנדבות!!! יחד עם עובדות המשרד שלה. (מומלץ בחום! מסירות ומקצועיות ראויה לכל שבח!). וכמובן, **גב' אביגיל וכסלר** ממשרד רו"ח אביגיל שיקוביצקי, המלוות אותנו במסירות ראויה לציון. יחד עם העובדות היקרות, אנחנו מרגישים את התמיכה והרצון שלהן לסייע ככל שניתן.

אלפי פונות מקבלות מענה מיטבי במוקדים השונים. זה לא קורה לבד... **זהבה אורן** המוכשרת והחביבה מארגנת את הטיפול במועדון השותפות. ובעוד אלפי פניות מחברות הקהילה. **גילי ארונובסקי** המסייעת לתפעול פרויקטים כמו יקיר לי, סדנאות אשמורת, כנסים ועוד משימות שצצות בכמות גבוהה מידי יום...

כמובן, זה המקום להודות לסגל 'יקיר לי' שליווה את הקבוצות בכשרון ובתבונת הלב: רכזת המנחות **גב' רינה רוב תחי' וקבוצת המנחות שנבחרו להיות חלוצות ההנחיה: גב' יפי אברהם, גב' שירה ישראלי, גב' יעל סרדס, גב' מלכי שור, גב' אלישבע פישר, גב' חני מיערס (כן! מ"תחדשי"...) וגב' גיטי פטרבורסקי.**

במקביל התנהל מסלול סדנאות 'יקיר לי' עבור היוצאות מהסמינרים - וכאן המקום להודות **לגב' נעמי שפירא** שערכה את סדרת המפגשים המרתקת, ולמנחות שנבחרו לקבוצות הפיילוט המוצלחות- **גב' אלישבע**

קליין וגב' אודליה קרון.

יש עוד צוותות שלמים, בעיקר ב'חלקינו', המרוממות אותנו מידי שבוע במגזין מושקע ואיכותי: **גב' שרה פיינשטיין, גב' נחמי וינברג, שולמית גרטנר, שושי שכטר, צפורה מרגלית, חיה ברס, נחמה דומב, יוכי בליצקי וכמובן: חוי הימלמן** מהפינה האהובה עם המתכונים הנפלאים, שדומני שאין מי שניסתה אותם ולא חזרה אליהם שוב...

אני מניחה שלא הספקתי לציין את שמות כולם, אבל המקום קורא לי לסיים...

אין לי אלא להודות לכל אחת ואחת התורמת את חלקה **ולכל השותפות הנפלאות, המחזיקות מאחורי הקלעים את המערך האדיר הזה!!!** ישלם ה' שכרכן.

והלואי ותזכו לשנה גדושה בעליה ובשגשוג רוחני, מתוך צמיחה, שמחה, בריאות, נחת וטוב לבב!

שנה טובה ומבורכת,

כתיבה וחתימה טובה

לאה

יְתַרְתְּ זְכוֹת

מי יאמר לך בתי עת שופר שקורא
ועת בא חשבונך לכסאו של בורא-
כי מלאה כף הזכות, וקניית עולמך?
אמרי נא את זאת
לעצמך!

מי יאמר לך בתי איך שמחתי אזי
מעשי גבורתך לי בעמק גנזי
מי יאמר לך בתי כי ספרתי דמעות,
מלאכים לך בראתי, דעי, למאות?

מי יאמר לך בתי, מעשיך זהב
ראו מלאכי ושבחוך,
ואהב!

מי יאמר לך בתי, שטהור לבבה
בשניה של אפוק - רב שכרה - רבבה...?

מי יאמר לך בתי כי תבוא עת חשבון,
איך שקלתי מצוה למול חטא ועוון,
מי יאמר לך בתי - נפתחו רקיעים
מול משכן שבנית לי למרות מכריעים?

מי יאמר לך בתי מה גדולים רוחים,
רביזות דרבית לדורות - מבטחים
מי יאמר לך על נצח שוה, מתגמל,
איך היטבת את חסדך, מה יקר לי עמל?

הדרכה מעשית מפורטת לתשובה

שאלה

בכל שנה בעשרת ימי תשובה, אחרי שאני כבר יודעת מה אני צריכה לתקן, אני מאבדת ידים ורגלים- איך למעשה לחזור בתשובה? חסרות לי הנחיות מעשיות עם דוגמאות איך לקבל על עצמי תיקון לעבירות.

הייתה עייפה, הייתה אי הבנה. ע"י זה אנצל מאיסור **קבלת** לשון הרע. ואם אוכל לומר את לימוד הזכות הזה למי שסיפרה לי את הלשה"ר אנצל גם מאיסור **שמיעת** לשון הרע.

דוגמאות לקבלה לעתיד על כיבוד ומורא הורים:

- אני מקבלת על עצמי לא לעשות דבר אחד מסוים שידוע לי שהוא מכעיס או מפריע להוריי.
- אני מקבלת על עצמי לא לומר מילים מסוימות של חוסר כיבוד הורים (כגון: לא נכון, לא רוצה, אל תתערבו לי). ואם אכשל אבקש את סליחתם.
- לשמור על כבוד ההורים גם כשמדברים עם אחרים אודותם (כגון: בין האחים והאחיות).
- אני מקבלת על עצמי להימנע מהבעת מורת רוח [כמו פנים חמוצות או אמירה של חוסר רצון] בשעה שאני

שאלתך מוכרת מאוד, וננסה להלן לתת דוגמאות מעשיות לקבלה לעתיד באופן הדרגתי, על עבירות נפוצות.

דוגמאות לקבלה לעתיד על שמירת הלשון:

- אני מקבלת על עצמי לא לדבר על אדם אחד. למשל: לא לדבר בכלל על הבוסית שלי / גיסתי / זו שעובדת איתי, וכדומה.
- אני מקבלת על עצמי בשעות מסוימות או במקום מסוים (בהשתלמות, בטלפון, בעבודה) לא לדבר בכלל לשון הרע. (בהמשך בע"ה הקבלה תתפשט לאנשים נוספים, לשעות נוספות ולמקומות נוספים).
- אני מקבלת על עצמי, שברגע שזיהיתי שמישהי מתחילה לומר לי דבר שנשמע גנאי על מישהו אחר, להעביר נושא / לקטוע את השיחה בתואנה של סיבה דחופה וכיוצ"ב.
- אני מקבלת על עצמי שאם כבר שמעתי לשון הרע, לחשוב מיד לימוד זכות, כמו: היא לא התכוונה, אולי

- אשתדל להנמיך את הקול כשאני כועסת.
- לבקש ממישהו מבני הבית שיזכיר לי בסימן מוסכם מראש, לשלוט על עצמי.
- אחרי שכבר כעסתי, לא להוסיף שמן למדורה, אלא לעצור ולבקש סליחה בקול רגוע.

דוגמאות לקבלה לעתיד על זלזול ושכחת ברכות:

- אני מקבלת על עצמי לברך יותר בקול, או להשתדל שיענו אחרי אמן, כדי לעזור לעצמי לזכור אחר כך אם ברכתי או לא.
- אני מקבלת על עצמי שברגע ששמתי לב שאני באמצע ברכה, להאט את הקצב ולברך יותר לאט.
- בדרך כלל ברכה ראשונה לא שוכחים, כיוון שהיא לפני האכילה, אבל ברכה אחרונה מצוי יותר לשכוח. לכן אני מקבלת על עצמי לא לקום מהשולחן בלי שברכתי, או בלי ששמתי לי תזכורת לברך (למשל ברכון עומד, כתקן, תזכורת בנייד).
- אם הסיבה אצלי היא חוסר ידיעת ההלכות, אקבל על עצמי ללמוד או לחזור על הלכות ברכות.

- ממלאת איזו בקשה שלהם.
- עצה מחזקת: להזכיר לעצמי שבכל מילוי בקשה שלהם יש לי מצות עשה מן התורה, וכשאני מרגישה קושי - השכר גדול הרבה יותר.
- ובכיוון החיובי: לקבל על עצמי להתחיל לעשות פעולה מסוימת של כבוד או מורא, כמו להיענות לבקשתם, לעזור יותר בבית, להסכים לשליחויות, לקום בפניהם.

דוגמאות לקבלה לעתיד על כעס:

- ראשית אגדיר לעצמי האם מידה זו מתבטאת אצלי בכעס פנימי, או שהוא מתפרץ החוצה וגורם לחטאים נוספים, כמו: דיבור לא יפה, הטחת עלבונות, הכאה. אחרי שהגדרתי לעצמי מה בדיוק בעייתי אצלי, הדרך לתיקון היא:
- כדי למנוע מעצמי את הכעס הפנימי, להתחזק באופן כללי באמונה. ובאופן פרטי, בזמן הניסיון, להזכיר לעצמי שהכל משמים ולטובה, ומי שהכעיס אותי הוא רק שליח.
- אם קשה לי לשלוט על הכעס הפנימי, אקבל על עצמי לצמצם לפחות את התוצאות שלו. לא ארים יד מתוך כעס, לא אוציא מהפה מילות גנאי, כינויי שם או מילים פוגעות.

הדרכות נוספות ניתן למצוא בקונטרס "דרך תשובה" לנשים. ניתן לקבלו חינם [גם באנגלית]

במייל: m.hatshuva@gmail.com שאלות נוספות ניתן לשלוח למייל מעשה התשובה ובטל' 0527119031.

הפרוטה שלי

בשוטים. זה היה אלול ראוי לשמו, מנוצל עד לשניותיו, אפוף בהרהורים וחשבונות נפש וחשבונות של קבלות. והפנקסים. למי לא היו פנקסים? מחולקים לטבלה עם כל ימות השבוע וסימונים כחולים ואדומים. אז ידעתי לעקוב אחרי הקבלה, לא כמו היום שהקשב והריכוז שלי מתזזים פלאים. שניה, מדגדג לי משהו בענין הפנקסים. פנקס... דפים.. דפדפות. זהו, זו עוד פעם הילדה שאומרת לי בפעם המאה בתנועות שפתיים מודגשות ומנסה לגבור על הצרחות של הקטן: "אמא, המורה אמרה שחייבים למחר דפדפת, אחרת אני מחוץ לכיתה". אבל קנינו כבר, אני עונה לה בליווי פנטומימה עם חץ מודגש לכיוון השקית הענקית שעומדת עדיין פתוחה על המדף, ומכילה את כל טוב מצריים שעמלנו לאסוף במכירות המוזלות. מה את אומרת? קנינו רק גדולות? והמורה אמרה קטנות? את בטוחה? חיפשת שם שוב? לא, לא נכנסים להיסטריה בגלל דפדפת. גם לא מסתבכים על תחילת השנה עם המורה. רוצי כבר לקנות, כן, בחנות פה ליד הבית, לא משנה, כמה שזה עולה. כן את האשראי, לא זה שלקחת, הוא לא יעבור לך, את השני. רגע, קחי גם את יענקי איתך, הרעש פה בלתי נסבל. עם שלוק, בסדר, תעשו חצי חצי בתנאי שלא תריבו על המקל. מצאתם את הנעליים שלו? במרפסת חיפשת? הנה, אחת מתחת לספה ו-להתראות!

זהו. מה רציתי? איפה אחזנו? כן. אלול. בדיוק על זה אני

אלול! הוא כבר כאן, נושא באותיותיו הקצרות מטען ענקי וצופן סוד של משמעויות, זכרונות, רגשות, צלילים ואורות. אלול, אני באה- אני מסמנת לו כל אימת שאני מרימה לרגע את ראשי מעל המים. עוד שניה. אני פשוט רצה לעבודה. כבר שבוע הנוכחות מקוצצת לי מכל כיוון עקב התחלות השנה הבלתי נגמרות, אני חייבת להעביר כרטיס בשעה נורמלית, נדבר אחר כך. אני באמת חייבת לעשות עם עצמי משהו, משהו יסודי, ריפרש, טיפול עשרת אלפים. כל הזמן אני דוהרת הלאה כמו סוס מירוץ בלי לשים לב לעצמי בכלל. הגיע הזמן! אח, כמה אני מתגעגעת לשנים האלה בסמינר, בהן המורה היתה כותבת על הלוח כל יום במודגש את התאריך, וצמרמורת היתה עוברת בנו- עוד יום של אלול חלף ואיננו... אז היתה לכל יום משמעות נפרדת, הרצאה אחרת, תובנה אחרת, אפילו קבלה אחרת. אז זמזמו באזנינו בלי הפסקה, ואפילו בכל צלצול להפסקה שירים מרגשים ומעוררים עד כלות הנפש, מה זה היה? בחודש אלול תוקעים בשופר? לא, התבלבלתי, זה מה שהילדים שרים מהגנים, כמובן, ואני משננת איתם בבית. השאר איכשהו נמחק או עבר לארכיון. מי זוכר שירים. כמה מרצים הביאו לנו לאורך כל החודש, הכי אהבנו את המרצה הזה... הרב... הרב... נו, משהו עם צ', הוא היה יודע לטלטל אותנו מהשינה עד שלא נשארה אחת אדישה בקהל. כולנו היו זולגות דמעות ומתחרטות עד כלות הנפש מפחד הדין. אהבנו צמרמורות, הכי העדפנו את אלו שייסרו אותנו

מדברת. על כל ההתחלות. עד שאני והילדים מתאפסים עם כל השינויים ונהיית ממש שגרה, זה בעצם כבר אחרי החגים. עוד שניה אלול עף ונעלם ואני כבר מבשלת לסוכות. חבל, חיכיתי לאלול. יש לי המון רצונות טובים ושניות כאלו של התעוררות במהלך השנה. נניח בסיפורים האלו של אישי בשלישי שאני קוראת ביעף בהפסקה. כמו גפרור שמשתפשף בקופסה ורוצה מאד להידלק, אבל לא מצליח ממש, רק מעיף איזה ניצוץ קטן שגז ופורח, ככה פורחים באוויר סביבי הרבה הרבה מחשבות טובות שעברו בי ולכלל מעשה לא הגיעו. באלול אני חייבת לאסוף את עצמי קצת, לשבת לשעה מסודרת של חשבון נפש, עם עט ודף. בעצם לא נגלוש שוב לאיזור המסוכן של עט ודף, כי הנה היא חזרה, הילדונת, ובידיה עב"ם משונה בגודל פנקס שיש לו בצד סליל מתכת שאפשר לפתוח ולסגור. אני פותחת את הפה ולבסוף סוגרת אותו בלי לומר מילה. שתסתדר בעצמה עם המורה. זה נקרא שהתגברתי? או שאלו רק שיירי בינה שנותרו בקודקודי, שלא ליצור פה עכשיו מהומה חדשה.

אלול, אני מעבירה את המכנסיים המחויטים בגלגל, מידה 6, 6, 4, שמונה חסר במלאי, מה מוישי ילבש בראש השנה. תראה איך אני רצה, ריבונו של עולם. אם היית נותן לי קצת פניות, אם היית יושבת ברגע זה בכנס תשובה עם מצגת קריוקי מרגשת, הייתי

בוכה על הכיסא מאלף ועד תיו. כאילו שאין לי על מה לבכות, כאילו שאין לי בעיקרון אלף אלפי שאיפות. תראה איך אני רצה, מתרוצצת לארגן את החיים האלה, את הילדים האלה, את החגים האלה, על שלל פרטיהם וקניוניהם הלא נגמרות. אולי אפשר שתעשה לי כנס תשובה קטן, פרטי, אפילו הרגע הזה בחנות נקרא? תכנס ותאסוף מכל השנה את כל הרגעים היקרים שלי, את כל הניצוצות הטובים שעפו באוויר והתפזרו, ותחבר אותם למדורה אחת גדולה. הרי אני פה כי כך רצית שיקרה, כך בראת אותי, כך תזמנת בכוונה תחילה, שזה יהיה האלול שלי. דוקא כאן ודוקא השנה. לפני לידה, אחרי, באמצע פרוייקט ענק או בין עבודות, מוסחת מאד או פנויה ומרגישה. תמיד תמיד מהנקודה והרגע בו אני נמצאת, אני יכולה לשלוח אליך יד ולהוציא מהלב ערגה חדשה.

תזכיר לי גם בתוך כל המהומה ומיליון הפרטים, לכוון שידי עוסקות בעצם במצוות, ורגלי רצות לעשות את רצונך. תשלח לי הרבה רחמי שמים עם הקבלה שבסוף הצלחתי לקבל, שתחזיק מעמד, שתנקב לי חור קטנטן בשערי התשובה. תלמד עלי זכות בשמים ותאסוף אתה במקומי את הכל, כי אתה לא מזלזל בבדל מעשה קטן שלי. פרוטה ועוד פרוטה עוד תצטרף לחשבון גדול.

שכר עצמאות כנגד הפסדה

אפתח בשני סיפורים שאני אוהבת כמצע לטור הנוכחי.
סיפור מס' 1:

סיפר רבי ישראל מרוז'ין לחסידיו: מעשה ביהודי שהיה בעל בית מזיגה, כנהוג באותם ימים אפלים של תחום המושב ועידן הפריצים. מנהג של קבע היה לו, שלא לעשות שום עסקים לפני התפילה. את סדר יומו היה פותח בתפילת שחרית באריכות ובכוונה, אחר כך אוכל את פת השחרית, מסדר את בית המזיגה ורק לקראת שעות הצהרים היה מתחיל את יום עבודתו. בוקר אחד, בעודו מכין עצמו לתפילת השחר, התדפק על דלתו שליח מן הפריץ והודיע לו כי אדונו זקוק בדחיפות למספר משקאות חריפים, לרגל מסיבה שהוא עורך הערב. היהודי פטר את השליח באומרו: בוא מאוחר יותר, כעת אינני מוכר משקאות לאף אחד. הלך השליח וחזר כעבור שעה קלה, והודיע לו כי אדונו מוכן להכפיל ולשלש את סכום הרכישה, אך הוא מתעקש לקבל את המשקאות עכשיו. "איני יכול" ענה לו היהודי, "בוא בשעות הצהריים". בפעם הבאה כבר הגיע השליח עם איומים מרומזים בפיו, ובפעם שלאחר מכן עם איומים מפורשים בכתב חתומים בחותמת הפריץ בו נאמר, כי אם היהודי לא יספק לו את מבוקשו לאלתר, הוא ובני משפחתו יגורשו מן הכפר עוד היום וישבר מטה לחמו. אך היהודי בשלו- "איני עושה עסקים לפני התפילה, בוא בצהריים" והשליח הלך. "נו?" שאלו החסידים בעיניים דולקות,

"ומה היה בסוף?" "מה זה משנה?" השיב להם רבם בשאלה רטורית, "רציתי לספר לכם על יהודי שבעיקרון אינו עושה עסקים לפני התפילה, בלי קשר לתוצאות של המעשה".
סיפור מס' 2:

לפני שנים הוזמן הרב שלום הכהן מאיר וולך שליט"א לנאום בפני בוגרי כיתה י"ב בבית ספר ממלכתי במרכז הארץ. מטרת השיחה הייתה לתת להם כלים בצאתם לחיים לפני הגיוס לצבא, לפני שיספיקו לחרוש את הגלובוס לאורכו ולרוחבו בחיפוש אחר עצמם. הוא חכך בדעתו מה לומר להם. כיצד ניתן לתת לתינוקות שנשבו אלו מסר חזק שישמור עליהם מפני הידרדרות מוסרית, שיותר לפליטה משהו מצלם האלוקים שיש בהם? לבסוף אמר להם כך: "תלמידים יקרים! עוד מעט אתם יוצאים לחיים. מתגייסים לצבא, מטיילים בעולם, עושים קריירה ומה לא? אתם צעירים והחיים לפניכם. אף אחד לא יודע לאן תגיעו, היכן תתגלגלו והיכן תמצאו את עצמכם בעוד תקופה. לכן אני מייעץ לכם. עכשיו, כשאתם עדיין כאן בתוך המסגרת הלימודית המשפחתית, הציבו לעצמכם קווים אדומים אותם לא תחצו בשום פנים ואופן. לא חכמה לקבוע קווים אדומים אחרי הידרדרות למחוזות שלא שיערתם. כאן ועכשיו החליטו על גבולות כאלו שיצילו אתכם מפני טביעה במים עמוקים...!"

ברוך שהבדילנו מן התועים, אך באופן דומה, רגע לפני

מימים עברו. אני מסוגלת לפרוש את העבודה על פני עשרים וארבע שעות. כשאני יכולה לעבוד מתי שמתחשק לי בלי תלות באחרים, זה יכול להיות אסון. פעם הייתי סוחבת את העבודה עד שעות הלילה המאוחרות, והולכת לישון כשראשי עמוס לעייפה מן התכנים, ההספקים, התוכניות למחר ואלף ואחד עניינים שמעמיסים על המוח העייף בשעת לילה מאוחרת. מאז שהתעוורת איכות החיים שלי השתפרה לבלי היכר. אני חייבת להציב לי גבולות ברורים, כדי לא להרוס אותה במו ידי. אולי רק שעתיים וחצי ביום... אולי לא אחרי השעה תשע בערב?

בנוסף, כמה לקוחות עלי לקחת בפריסה של שנה? כל עוד הייתי עצמאית לקחתי בלי סוף. כמעט לא הייתי מגבילה. אחרי הכל אפשר לעבוד יומם ולילה, טירוף של ממש. מיד אחרי שהתעוורת הייתי צריכה להגביל עצמי כהוגן, וזו הייתה ברכה. למדתי להעריך כמה זמן לוקח לי לערוך כל טקסט, בחלוקה לפי סוגים ונושאים. כמה זמן להקדיש לתיקונים, ומה קצב ה"הלוך חזור" של החומר. כעת כשהמושכות חוזרות שוב לידיים שלי ואני הופכת לעצמאית יותר, מי אמר שאצליח להגביל את עצמי ולא לטבוע בים עמוק מידי? מה עם "כל מזונותיו של אדם קצובים לו מראש השנה"?

ככה זה. בצומת הדרכים בה אני עומדת, עלי לעשות מחדש "בירור חשבון" ולחשב שכר עצמאות כנגד הפסדה, והפסד עצמאות כנגד שכרה...

שתוכנת הג'וס (קורא מסך) עליה סיפרתי לכם בטורים הקודמים נכנסת אלי הביתה, החלטתי לבוא חשבון עם עצמי ולבדוק מהם הקווים האדומים שאני מציבה לעצמי בעבודה מולה. הרי היא עתידה להפוך אותי לעצמאית במידה ניכרת. כבר לא אהיה מוגבלת רק לשעות העבודה של המזכירות שלי (ארבע וחצי שעות בבוקר ושעה וחצי אחר הצהריים). רגע לפני שאני הופכת לעצמאית, חשוב לי לחשב שכר עצמאות כנגד הפסדה:

ראשית, מה עם מיילים? נכון להיום אני "קוראת" מיילים רק בשעות העבודה של הבוקר. למרות שאני עובדת גם אחר הצהריים, אני שומרת על עצמי בציפורניים שלא לקרוא אותם. יש לי בסך הכל שעה וחצי של עבודה, ואם אתחיל לקרוא מיילים, אפילו שכולם לצורכי עבודה - הזמן יכלה והם לא יכלו, ויש לי תוכניות נוספות של הספקים לאחר הצהריים. אז מה יהיה עכשיו? אוכל לגשת בכוחות עצמי ל"דואר נכנס" כל אימת שאני רוצה. מה עושים עם זה? דרך אגב, עיוורים לומדים להשתמש בתוכנת הדואר "אאוטלוק" כי היא מובנית מאוד, ונח לעבוד איתה רק בעזרת מקשי מקלדת ללא עכבר. יש דרך לסנכרן את חשבון הג'ימיל שלי לאאוטלוק, אך יתכן שבשלב ראשון לא אעשה זאת. ברור שבתחילה אמשיך לעבוד עם מזכירות והעבודה עם התוכנה תהיה רק כתוספת. אז אולי אותיר את קריאת המיילים למזכירות, ובכך אנצל מן הפיתוי הזה. זה חשבון אחד.

שנית, כמה שעות לעבוד ביום? אני מכירה את עצמי היטב

לבוא בלי חשבון

שולחים, המלצות בשפע וטור אישי שהיא מגישה לי על חייה. במהלכו, לאט צפה ועולה דמותה לפני, אם כי בטשטוש מסוים. כשהצוואר שלי כבר מקבל את הצורה של האלחוטני, היא שואלת אם אני זוכרת שהיא חייבת לי כסף מפעם, כשהבת שלה פגשה את שלי והיה חסר לה ניקוב ברב קו.

אני לא זוכרת כמה עולה להטעין רב קו. בקיצור, אני צריכה להחזיר לך... בעז"ה. לא שכחתי, היא מצהירה (שתי הבנות שלנו כבר קשישות בשלוש שנים).

אוקי, אני אומרת, ותוהה אם היא מקדימה את הטלפונים של ערב ראש השנה, על שמיטת חובות וסלחתי בפה מלא, לאלול. אבל עכשיו היא נושמת עמוק, וברור לשתינו שהדבר האמיתי סוף סוף מגיע.

מתברר שיש לאחותה שבת בר מצווה שתתקיים בעוד חדשיים בעז"ה בשכונה שלנו, ושאוילי אוילי בדיוק באותה שבת, אנחנו נוסעים לשוויגער ונוכל לתת להם את הדירה.

אני לא יכולה שלא לשאול את עצמי כמה שיחות כאלו היא עומדת לנהל בשביל להשיג את הדירה ההיא. תוהה למה שלא תתקשר בפשטות, תציג את עצמה, ותבקש.

מה, שלושה וחצי השקלים של הרב קו זה מה שעומד בינה ובין בקשה פשוטה? אם זמן שווה כסף, משהו פה לא עובד.

ברשותכן, אכנס לכמה רגעים לנעליה של נ. ארי שמצחיקה אותי בכל פעם מחדש. מוסכם?

"הלו, שושי?"

"כן..." (מי זאת?)

מה נשמע?? איזה יופי לשמוע אותך!" (... כי הרי לרגע הזה חיכינו.. שתינו.)

"...ברוך השם...?" (לא סגורה כרגע על שלומי)

"זאת חני שטיין!" (רעמי תופים).

"חני... חני... שטיין...?" (למה לכל הנשים האלו תמיד קוראים חני?)

"נו, מהסמינר!" (עכשיו הצטרפה החצוצרה לתופים)

"מ.. הסמינר...?" (ברור שאני זוכרת אותך. הרגע הייתי שם, לכבוד חגיגות יום הולדתי הארבעים ושש).

"נו, כהן מהבית..?" (חני. כהן. איך לא?)

חני מהסמינר. כהן מהבית, שטיין היום. נורא שמחה לדבר איתי, רק מנוע החיפוש לא מצליח לאתר את התא הספציפי בו היא מאוכסנת במח שלי.

היא ממשיכה עם מה שלום הבכורה שלך, אני זוכרת שהיא נולדה, נפגשנו בחתונה של עוד חברה מהמחזור (חני מן הסתם). אחר כך שאלות דאגניות על הגן, היסודי ולאיזה סמינר אנחנו

בערב בעלי מבקש שאשיג לו מזוודה קטנה לצורך נסיעה. המוח שלי- לא הגי' כי אס המשוכלל בעולם- אבל עדיין יודע להשיג דברים כשהוא רוצה, מתחיל אוטומטית לסנן את רשימת בעלי המזוודות שבאים או לא באים בחשבון.

לשכנה ממול אני לא אלך כי אני חייבת לה בקבוק שמן זית (הסוג היקר). כבר שבוע ועוד לא החזרתי.

לשכנה מלמעלה אני לא מתקשרת, כי היא לא שילמה ועד בית ויהיה לא נעים.

יש לקולגה שלי בעבודה תיק כזה בדיוק, אבל לא נעים לבקש כשהרגע בקשתי שיעבירו אותי לחדר אחר.

לבת דודה שלי אני לא מתקשרת, כי איאלץ לגלגל אתה שיחה בת עשר דקות על ההסבה המקצועית שהיא עושה. שיחה שאני חייבת לה מזמן אבל לא יפה להיזכר בה בדיוק עכשיו כשאני צריכה משהו.

בו זמנית מתרחש בסלון שיח מסוג אחר לגמרי.

הנייד של בעלי מצלצל. הוא מאזין במשך שניות ספורות ואז אומר-

אין בעיה. בשמחה. שתי דקות ואני למטה.

הוא מנתק, הולך רגע לחדר, כותב צ'ק, יורד, חוזר אחרי דקותים בדיוק וממשיך בענייניו.

"מה?" אני מפציעה מהמטבח.

"ברונשטיין היה צריך אלפייה למשך חודש."

"ברונשטיין?"

"אחד שלמדתי אתו פעם."

"ונתת לו?"

"למה לא? אני בדיוק בזמן שאני יכול לעזור לו."

"הוא התקשר ונתת לו וזהו?"

"כן.. מה עוד צריך לקרות?"

ואני רוצה להגיד- שיחה בת עשר דקות, הדבקת פערים מתבקשת, משהו ששמים על כף המאזניים כשבאים לבקש אלפייה משומקום. ועוד מאדם שהוא לא בן משפחה, לא חבר קרוב, סתם מין מכר כזה.

"כלום" אני מהורהרת פתאום, "כלום לא צריך לקרות."

יהודי זקוק לטובה מיהודי אחר, מרים טלפון, מבקש, היהודי האחר יודע דבר או שניים על חסד. שניהם יודעים, מהמקום הזה הם מדברים ועוזרים. מהמקום הזה מתנהל שיח נטול חשבונות, נקי ממשקל יתר. לא ברוטו, לא נטו. טרה.

אבל אצלי, יש קופה רושמת. היד כל הזמן כותבת, מכתימה בדיו עיקש את מערכות היחסים שלי, זולגת גם לתוך התפילה.

אני מגיעה לרפאנו והלב נפתח, אבל לא מספיק כיוונתי ב"אתה קדוש" ולא מספיק המלכתי והאמנתי, וב"סלח לנו" ריחפתי בצרכנייה וחיפשתי רוטב צ'ילי לארוחת הצהריים, אז באיזו זכות אני מבקשת עכשיו רפואה לחברה שלי??

אז אני מאבדת עוד ברכה. עוד מתנת קרבה, קשר והיאחזות.

אבל עכשיו אלול. אני רוצה אחרת. רוצה תפילה נקיה
מחשבות ועיוותים שמסבכים כל כך יחסים שבין אדם
לחברו, יחסים שאין להם דבר עם המציאות האלוקית.
הרי הוא מחכה לנו כל הזמן, גם אחרי הברכה שלא
כיוונתי בה. תחזרי, הוא אומר, נפלת. אבל עכשיו, הרגע,
בלי לבלגן את הנוף- שובי אלי, אני מושיט לך יד נקיה.
קחי ובואי.

שמעתי מהרב רייך בכנס אלול בשמורה לפני כמה שנים,
כתוב בברכת השיבנו "השיבנו בתשובה שלמה לפניך".
שואלים- איך אפשר לבקש מאיתנו תשובה שלמה?? זה
הרי לא אפשר!!!

ענה הרב רייך ואמר שצריך להסתכל כיצד חותמת
הברכה-

"הרוצה בתשובה."

הוא רוצה בתשובתנו, בכל גודל שאנחנו מסוגלים לגייס.
כמה שיותר, בטח. אבל הוא מחכה לנו באמת.

ואם מצוות בין אדם לחברו ניתנו לנו כדי שנאמן ונזקק
את עבודת השם, אולי ננסה לנקות את הרשימות
והחשבות האינסופיים שלנו גם זה מול זה, לעזוב את
כפות המאזניים ולבוא בלי חשבון אלינו ואליו.

מחשבה היא נר, ומחשבותי שלי...

לך: 'אה, סוחבים...'

עוד סיבה הגורמת לנו להסחת דעת מחשבון הנפש, היא נסיונינו משנים קודמות, בהן קיבלנו על עצמינו קבלות ולא עמדנו בהם, והשינוי המיוחל לא הגיע. לפעמים היא אוש אוזח בנו משום שישנם כ"כ הרבה הלכות וסעיפים במשנה ברורה. איך אפשר להשתפר ולהחזיק בהכל? התוצאה הבלתי נמנעת היא- יאוש מעבודת חודש אלול. ואז, כדי לצאת מהיאוש, אנו פונים אל הדרך הקלה של הסחת דעת מכל הענין. הסבא מנובהרדוק מגדיר את מצבנו במשל לאדם שנסע ברכבת הנוסעת בכיוון הפוך ממטרתו, וכשהעירו לו על כך, הסב את פניו וישב בספסל מולו כאשר פניו מופנות לכיוון השני... כאשר אדם מסתפק בשינוי המעשים בלבד הרי הוא מתנהג כאותו אדם ברכבת. כדי להגיע למחוז חפצנו, עלינו תחילה לרדת מן הרכבת ולעלות לרכבת הנוסעת בכיוון הפוך. היסוד הראשון בתשובה הוא שינוי הכיוון. (חזון למועד) ומהו היסוד השני? בקטע הבא.

דעת נקנית בהתבוננות, כדברי החובות הלבבות: **'המחשבה נר כשתכניסנו ללבך, והחשבון שמש תאיר את מצפונך, לגלות לך מה צפון בו מן הטוב והרע'**

כל שינוי שמתחולל באדם נובע רק ממחשבה אחת. כל עבודתו של היצר היא למנוע מאיתנו לחשוב, משום שבמחשבה אחת, ברגע אחד, יכול האדם לעשות תשובה. במסילת ישרים מתואר שאחת מתחבולות היצר הרע ועורמתו, היא להכביד עבודתו תמיד על לב בני האדם, עד שלא ישאר להם רווח להתבונן ולהסתכל באיזו דרך הם הולכים. הוא פשוט מבצע "העתק הדבק" מגלות מצרים... גם פרעה הכביד את עבודת הפרך על בני ישראל, שלא תעלה במחשבתם הרצון להיגאל! שמעתי פעם את הרב נויגרשל מספר על הרצאה שמסר תחת הכותרת 'הגלות והסָבָל'. בסיום ההרצאה ניגש אחד המשתתפים, הודה לו על דבריו המחזקים אך הקשה- מה פשר הנושא הכתוב במודעה 'הגלות והסָבָל'? הבהיר לו הרב נויגרשל בדרך צחות- ככה זה בגלות, תשאל יהודי איך הוא מרגיש, ומיד יענה

בואו חלבין: צ' אח? + אח? = ישיבת פוניבז'

שכונות קטנות, שביניהן שרועים פרדסים אותם עיבדו חקלאי בני ברק והסביבה. לפתע הבחינו השניים באור פנסים מהבהב ממרחק. בתקווה שמדובר בפנסים של רכב, הם התקרבו ועלו במעלה הגבעה לכיוון האור המנצנץ. ואז גילו כי מדובר באדם בגיל העמידה, המסתובב על הגבעה ופנס בידו, בעזרתו הוא סוקר את הגבעה ובוחן את אדמתה. הם התקרבו עוד, והופתעו לראות כי האיש הוא לא אחר מהגאון רבי יוסף שלמה כהנמן זצ"ל- הרב מפוניבז' (שיום פטירתו חל בכ' באלול).

'אבד לרב משהו?' - שאלו אותו הבחורים ביראת כבוד, 'אנו יכולים להצטרף ולסייע בחיפושים!' - הציעו מיד... 'אני לא מחפש, אני פשוט רואה!' - השיב הרב מפוניבז' קצרות, 'האם גם אתם רואים את אשר אני רואה?'

'איננו רואים דבר' - השיבו הבחורים במשיכת כתפיים, 'מלבד רגבי אדמה, עוד ועוד, מה יש לראות כאן?'

התחייך הרב מפוניבז': 'רגבי אדמה? אוי, האינכם רואים כי כאן יש חלקת אדמה מישורית - וזהו המקום המתאים לבנות היכל גדול ומפואר, שיוכל לאכלס כמה אלפי תלמידים?' אמר, והצביע על חלקת אדמה אחת. 'ומאיך' הוסיף מיד והצביע על מורד הגבעה, 'כאן ניתן לבנות חדרי פנימיה, בהם יישנו התלמידים. שאלתם אם אני מחפש משהו? בהחלט, עודי מחפש היכן

רוב בני האדם חולמים על שינוי מסויים שהיו רוצים לעשות, ובכל זאת- יכולים לעבור חיים שלמים מבלי להשיג את השינוי המיוחל. בואו ננסה לדמיין את פני העולם, אילו כל אדם היה מוציא מן הכוח אל הפועל אפילו עשרה אחוז מרצונותיו ומאווייו, החיוביים כמובן. אנשים היו לומדים ומתפללים יותר, מרוצים ומחייכים יותר... אז מדוע באמת זה לא קורה? למה לא כל אחד מאיתנו מיישם את שאיפותיו?

המחשבה שאולי לא נצליח, שהסיכויים שלנו נמוכים, שאיננו מסוגלים להוביל את האתגר הזה להצלחה - עוצרת אותנו מלהתחיל, מלנסות לעשות פסיעה אחת בכיוון הנכון.

פנחס בן אלעזר זכה אומנם לשכר רב על מעשהו, אך המדרש מגלה כי 12 ניסים נעשו לו, בלעדיהם לא היה מצליח לקנא לכבוד ה'. ואם הוא יצא לדרך נטול כל יכולת - והצליח רק בזכות ניסים גלויים, אז מה עשה פנחס?! האלשיך הקדוש מגלה יסוד מרטיט: פנחס זכה בשכרו על הצעד הראשון!

הם היו שני בחורים, שלמדו בישיבת 'אור ישראל' בפתח תקווה, וחשקה נפשם להיכנס אל ה'חזון איש'. הם יצאו לבני ברק לעת ערב, ועד שסיימו, כבר היתה השעה מאוחרת יחסית והתחבורה הציבורית לא פעלה. יצאו השניים לרחובה של עיר, מחפשים אחר טרמפ לכיוון פתח תקווה. בני ברק של אז היתה כמה

ראש הישיבה נזכר, חייך, והשיב: 'האמת היא, שמבחינה הגיונית-אתם צדקתם. הרי אני אדם זקן, חולה וחלש שעבר את מאורעות השואה הנוראה. כל האימפריה הזו- לא יתכן שאני בניתי אותה, הרי אין בי את הכוחות לכך. רק טיפש יאמין שאני עשיתי את כל זה... כל מה שעשיתי- הוא רק להתחיל. אני חלמתי. מדדתי את השטח. הסתובבתי עם פנס. שרטטתי. ביקשתי. את כל היתר- בורא עולם עשה לבד, הוא בנה את הגבעה כולה! אני עשיתי רק צעד אחד קטן, ועוד אחד...' (אוהל משה)

בעל 'חובות הלבבות' מגלה, כי הכוחות שיש לאדם לפני הצעד הראשון- אינם דומים לכוחות שיעניקו לו משמים לאחר ביצוע הצעד הראשון. אם יש לאדם כוחות מועטים, המספיקים רק לעשות את הצעד הראשון, הרי שרגע לאחריו- כבר יקבל כוחות נוספים למעלה מדרך הטבע, כדי להשלים את המשימה ולהגיע ליעד! **שער 'חשבון הנפש': 'כאשר האדם עושה מה שביכולתו- משיג אחר כך כוחות למעלה מדרך הטבע!'** (פניני פרשת השבוע)

יוקם חדר האוכל, הרי לא שייך לבקש מאלפי הבחורים לחפש משפחות שיארחו אותם!

הביטו שני הבחורים זה בזה, ומפני הכבוד- לא הגיבו מילה, כשבתוך תוכם גוברות הפליאה והתמיהה. גבעת טרשים, עומד עליה יהודי של צורה באמצע הלילה, וטווה לו חלום: בית מדרש, אלפי תלמידים, חדרי פנימיה, והבעיה היא היכן ימוקם חדר האוכל... הם נפרדו ממנו בלי מילים, ולא ידעו איך להגיב למחזה המוזר בו נתקלו...

חלפו שנים רבות, ואחד מאותם הבחורים שב ונקלע אל הגבעה. הפעם, ישיבת פוניבז' כבר היתה בנויה לתפארת, ההיכל המה אלפי תלמידים, חדרי הפנימיה היו צפופים, וגם חדר אוכל עמד על תילו... הוא ניגש אל ראש הישיבה, וסיפר כמתנצל כי באותו לילה הוא וחברו תמהו בליבם על ראש הישיבה, והנה- חזונו הגדול קם והיה!

בשם"ד, בלש"ה

אני רוצה להיות

(כן! כן! תוציאי לורד בצבע שאת הכי אוהבת ותצבעי את המשבצות, מה קרה? גם בגיל שלך מותר :)

מחוברת	☐	בוערת	☐	שלווה	☐	מאושרת	☐
שייכת	☐	מבוססת	☐	מתקדמת	☐	נכספת	☐
שואפת	☐	מבינה	☐	עם גבהות הלב	☐	ברורה	☐

היום מאות בנות יקיר לי מסמנות v על תשפ"ג
בס"ד הן זכו להגשים את עצמן
גם את יכולה להיות - מי שאת חולמת להיות!
בואי נעשה את זה השנה יחד

הפכי את הלב וחפשי את הפחירות שלך

אזהרה!
 אין ביכולתן של
 המילים בדף זה
 להעביר את החוויה
 של יקיר לי,
 אז חבל על הזמן-
 אל תקראי!
 תבואי- תטעמי!
 ראי- הוזהרת!

קבוצות הנטוורקינג
 של שמורה
 להעצמה
 אישית
 תעסוקתית

יקיר לי
 להכיר. באור חדש.

יקיר לי תשפ"ד

היי! תנו לי אלוות אל הרכבת - גם אני רוצה להיות!

השנה - גם את מצטרפת ליקיר לי ובתשפ"ד - את חלק מעובדות המגשימות את עצמן!

את רוצה להיות הרבה דברים. וזו בדיוק הבעיה.
 גם רוחנית. גם אברכית. גם זורמת. גם מקצועית.
 גם בת. גם רעיה. גם אמא. גם קדושה.
 גם חברה. גם עובדת במשרה מלאה.
 וזה כמעט גדול עלייך. מכביד על כתפיך. מבלבל ממש, מערבב אותך.
 מה הסדר? מה קודם למה? ועל חשבון מה?
 שמשוה יבוא לפה לסדר, שיתן לי כתף, דלי ומגב.
 (שכחת את הטישור? חוץ מהרצפה יש עוד כמה דברים לנגב ;)

רוצה לעלות? רוצה להכיר?
 יש הרבה מה לספר על "יקיר"
 יקיר לי תשפ"ד יעשה איתך סדר!
 (נתחיל מזה - שאת לגמרי בסדר!)
 נמקם הכל במקום! שתדעי מה קודם
 נזיז רהיטים, נרוקן דליים, נרקוד עם כפכפים
 נחליק ונצחק, נקום ונזעק,
 נגרוף, ננגב נשאף אויר נקי בריח טרי
 ונתחיל - לנשום! להתהוות... למי שאת רוצה להיות :)

קלפ"ג -
 הכשרת 87 נשים מדהימות
 ומלאות למנחות יקיר לי (4 קבוצות)

קלפ"ג -
 9 קבוצות יקיר לי ברחבי הארץ

קלפ"ג -
 בעז"ה הרחבת "יקיר לי"
 ל- 20 קבוצות ברחבי הארץ

מהי קבוצה? בהשראת הועידות מתקיימת סדרת מפגשים קבוצתיים עם מנחת 'יקיר לי'. המשתתפות מלבנות את הדברים יחד ומתרגמות את החומר התיאורטי לחיי המעשה. זה מה שנקרא - שטייגען (;) בכל קבוצה יש כ- 15 משתתפות, בדרך כלל על פי האזור הגיאוגרפי. המפגשים מתקיימים בשעות הערב, בתדירות של אחת לשבוע - שבועיים.

אם מה מזהרים שם?
מבין הנושאים העולים ביקיר לי: הזהות האישית, מקומי בעבודה, מודל בחירה וקבלת החלטות, חוסן בעידן טכנולוגי, התמודדות חברתית בעבודה, האישה כמפרנסת ועוד

אוב, אמא... מהלים שבוחות מי בשבילי.
אולי תריונו לי? :
בטח בשמחה (:)
יקיר לי מהווה מסגרת חוסן, שייכות והעצמה מול אתגרי התעסוקה. לאורך הדרך ביקיר לי שומעים, מלבנים, שואלים, מידיינים, מפנימים, מתחברים.

מה? את רוצה תכנס?
בכיף, למה לא? (:)
מסגרת יקיר לי מתנהלת ע"י ועידות כלליות ופגישות קבוצתיות אזוריות
מהי וינה? מפגש כללי למשתתפות כל הקבוצות באותו אזור שבו נמסרת יחידת חומר עיונית מעניינת.
זה מה שנקרא - "שיעור ועד" (:)

מה אחרות בוכרות פיר אי?

הבאנו "אזימה" מצ'אטאים בניסוח נלפן (:
(באמת לאין פה פטושיפ! :)

התקדמות רוחנית, ביסוס פנימי איתן
לגדרים וסייגים

תחושה עילאית שאני נדלקת מחדש
בדברים שנאטמו בי

חברה שנותנת מקום לשאיפות רוחניות .

החיבור לקהילה המדהימה והחזקה של נשים
שעובדות בסביבה כל כך רחוקה ולא מפסיקות
לשאוף גבוהה, והכי חשוב לא להרגיש לבד
במערכה

החוויה שלי היתה חברה
של נשים חרדיות שמורות
ואיכותיות שעודדו אותי
במקום שאני ונתנו הערכה גם
על מה שלא חשבתי

הגיבוש של הקבוצה והשיתופים
האמיתיים והכנים, המקום לכל
אחת איך שהיא בלי מסכות!

השתייכות לקבוצה של נשים איכותיות
שרוצות לעשות טוב והאומץ ללבן ולדבר על
נושאים שברוח - גם מול קבוצה לא מוכרת

החיבור לעצמי ולאמת שבי-לדעת שאני בסדר וטובה ויש איתי טובות בסירה

ההתעמקות והבנה של נושאים שאני לא מצליחה להגיע אליהם בחיים השוטפים, היה פשוט תענוג!

ההבנה שכולנו באותה סירה ואפילו הקשיים הקטנים והרגילים בחיים כולם מתמודדות איתם ואני לא לבד

הסתכלות שונה על דברים שקוראים לי ויכולת לשנות צורת התנהלות שלי

הביחד, היכולת לשתף ולהתדיין עם בנות איכותיות על נושאים חשובים, ההכלה, הבנה והכח שזה נותן.

חיזוק ההשקפה והיכולת להרגיש מה נכון לעשות ומה לא נכון, ויותר כח לבחור בטוב.

ראיה והסתכלות גבוהה ומרוממת יותר על החיים

הדבר שהכי קיבלתי מיקיר זה להיות גאה שאני עושה את הדבר הנכון בעיני השם

רוגע!! קודם רוגע נפשי שאני לא טועה, מצפון שלא עובד שעות נוספות וקבלת החלטות נכונה

חוויה של התרוממות וקרבת ה' ודיבוק חברים

ני, שמות?

וזה רק טעימה,
שכבר אמרנו שאי אפשר להעביר את התחושה הפנימית שלה...
אנחנו מזמינות אותך באהבה
להיות חלק מיקיר לי - השנה

גם לך מגיע להיות מי שאת רוצה!

רגע, שלא תגידי שלא אמרנו:
יש משהו מיוחד חדש השנה!
ליווי יד ביד לאורך התהליך המלא
להתקדמות האישית שלך!

**'יומן מטרה' - היומן שצועד איתך יום יום
ביעדים האישיים שלך**

בהגשת רחלי וינטר

היומן בגרסת 'יקיר לי' המותאמת לתכנים
ולמסגרת האישית והקבוצתית

שי יומן בכריכה צפה - שיחולק בכנס אנרלמות
כדי שהשנה שלך תהיה אובה יותר - כבר מהיום!!!

• חלקנו בתורתך •

• סיפור אישי • כיכר היונים •

דיוורים רציפים ומלאי חיזוק

sipur@shmura.org | parasha@shmura.org

שמועה

קו תוכן מרתק ורלוונטי

02-6440292

מוקד יעוץ כולל ליווי אישי

shoalot@shmura.org

פעילות ליווי ליוצאות לשוק העבודה בסמינרים

ashmoret@shmura.org

אשמורת
איתך מהרגע הראשון

דירהבית

מגזין תוכן בפרינט ובדיגיטל

magazine@shmura.org

אירועי חיזוק לבחורות

knasim@shmura.org

הנבחרת
הבחורות של שמורה

אימון אישי תעסוקתי למיקסום פוטנציאל

skillschool@shmura.org

אירועים, פעילות, הווי,
נסיעות לקברות צדיקים ועוד

knasim@shmura.org

CONTROL YOU
שליטה מקרוב

מיזמים, קבלות וחיזוקים בנושא הטכנולוגיה

shvuhaketer@gmail.com

מידע עבודה, פרסום, חיפוש עבודה ודרושים

kehila@shmura.org

מה עוד??

'שמורה'

ממשיכה להציע

מעטפת חמה

ומגוון שירותים

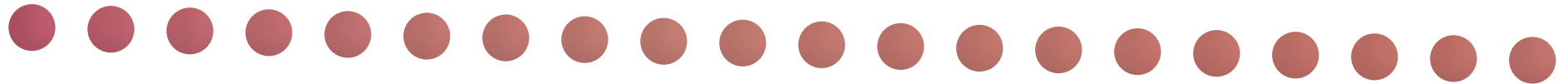
תומכים

לרבות העובדות

המתמודדות עם

אתגרי תעסוקה

בואו חשבו

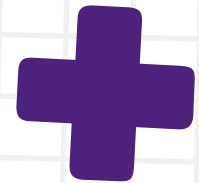
+
המודעות שלי גוברת
לסכנות העלולות
לארוב לכל אחת

+
אני מקבלת
חיזוקים ושיתופים
מחברות באותה
סירה

+
יש לי כח לנהוג
ולפעול באופן הנכון,
עם גב חזק מאחורי

+
יש לי כתובת עם מי
להתייעץ כשעולות לי
דילמות. ועולות.

+
אני לא מרגישה
לבד, אני חלק
מקהילה גדולה

**בואו נחשוב
יחד על כמה
פלוסים שיש
לנו רק מעצם
העובדה
שה'שמורה'
קיימת:**

+
תשומת הלב שלי
מתעוררת לרגישויות
שעולות להתחספס עם
הזמן

+
אני מקבלת הטענה
רוחנית רציפה, לא
נותנת לעצמי להישחק
בסערות הימים

+
מבינים את מה
שאני מרגישה

+
אני מקבלת הכרה
קהילתית. אני לא
איזה עוף מוזר

**בואו
נחשוב יחד
כמה כל
זה עולה,
וממה מורכב
הסך הכולל
של מחזור
כספים חודשי
בשמורה:**

-
כנסים ואירועים

-
משכורות צוות 'שמורה'

-
כתיבות תוכן

-
מערכות דיור וניהול נתונים

-
ניהול מועדון השותפות

-
ניהול חשבונאי

-
גרפיקה ועיצוב

-
הדפסות מגזין

-
קו שמועה

-
יועצות וכוננות מוקד

-
הוצאות משרד

-
תשלומים מוסדיים

בואו נכפיל את ההשקעה שלנו - בהיקף התוצרים השנתיים:

5,000 משתתפות בכנסים

7 קבוצות 'יקיר לי'
להעצמה אישית

מעל 3 מיליון דיוורים - ממוצע
של 50% פתיחה 1,500,000 דיוורי
התחזקות!!

וההכפלה הכי גדולה:
כל הדורות הבאים שיזכו להיות
חמים יותר, קשורים יותר, מחוברים
יותר, בזכות כל אחת ששומרת על
עצמה ומשפיעה על ההמשכיות
שלה.

במעגל העוטף: אלפי בתים
ומשפחות שחומת ההגנה שלהם לא
נסדקת.

מאות תלמידות סמינר שקיבלו
הכוונה לקראת יציאה לעבודה

בואו נחלק את הזכויות למי שמגיע...

כל אחת שתורמת את
חלקה - הקרן קיימת לה
לעולם הבא!! ובוודאי
הזכויות הרבות ישפיעו
טוב וחסד עליה ועל בני
ביתה.

כל אחת שחותמת
הוראת קבע - מסייעת
בתרומה קטנה ויציבה
להחזיק ארגון שכל כך
הרבה בנות חבות לו את
חייהן הרוחניים!!

כל אחת שמסייעת
לנטל הכלכלי הכבד -
נעשית שותפה בזיכוי
הרבים העצום, ששכרו
לאין שיעור!!

כל אחת שיש לה חלק
בהחזקת המערך האדיר
הזה - נוטלת זכויות
כולם!! (עפ"י הח"ח)

מאוד מאוד פרגן לי שהשתפתי קבלו אישורתי ראשונה
אתנות כראים, והתחיה המשפחתית היתה פרגון נוסף!!!
אני יודעת שיש באלו שאכפת להן, אבל אני רוצה להביא את
הצד השני.

השמורה יקרה לי ולמשפחה שלי באופן שאי אפשר להסביר!!
אולי ברמה שהמשפחה שלי יקרה לי, כי בצדכם, זה שומר לי
על המשפחה.....

וכן, כמו אכולן, הכסף לא צומח על העצים, ואני לא עובדת
הייטק או עבודה רוחנית אחרת. לא קל לי התשלום הזה.
כל פעם כשאנחנו יושבים למשך מחדש את ההוצאות הקבועות
והמעשרות, אנחנו צורכים בסעיף של שמורה, וחושבים אולי
אתרי? או להוריד את הסכום?

נאל מתחילים שלא מורידים בביטוח החיים הרחוקים של

המשפחה!!! וממשיכים.....

אני לא באה לדבר חלילה על מי שלא משלמת.

אבל אני חושבת שמי שכוללת את השמורה בהוצאות הקבועות
שלה, היא בכל זאת אחת שמרגישה לשמורה קשר אחר. היא
כמו שראתה את השמורה כמו שתיארת לי לפני כן "ביטוח חיים
רחוק".

ומי שמרגישה ככה, מגיע לה שהשמורה תרגיש ככה אליה.

שווה לך!

**איזו זכות שווה להגיע איתה לר"ה!
מן המפורסמות, כי זיכוי הרבים הוא סגולה לזכות בדין!!**

**כמה זכויות יעמדו לך,
את, שראית את היקף המעורר,
הבנת את עוצמת הארגון,**

וחשת על בשרך כמה היית אחרת אם הוא לא היה.

**את, שהבנת כי קהילה חזקה שכזאת
לא יכולה להתנהל בלי גב כלכלי יציב,**

וכל הוראת קבע שנחתמת היא עוד ערבות להמשך הקיום.

כמה זכויות יעמדו לך -

**את, שקמת מעל דפי הגליון,
החלטת עכשיו להיות גם חלק,
ולתרום לתפעול ה'שמורה'**

**שמשמרת את הצביון הרוחני שלך ושל אלפי חברות נוספות.
היי ברוכה!!**

שנה טובה ומתוקה, מלאת זכויות!!

**להצטרפות למועדון השותפות:
shutafot@shmura.org**

תמר מאתרוג משתפת:

אילה ואני חברות טובות. אילה היא סופר טכנולוגית, מנהלת מערכות מתקדמות בתפקיד בכיר בחברה שלה, הייטקיסטית ומבינה עניין. לעומתה- אני הכי פחות טכנולוגית שיש, אבל גם נחמדה ומבינה עניין! ובעיקר רוצה לעזור כאן עבורכן במוקד הייעוץ.

אילה ביקשה ממני לנסות לבדוק את המקרה של גיסתה נעמה. זהו מקרה סבוך, היא הזהירה אותי מראש, כבר פרק זמן ארוך גיסתה מנסה לפתור את הנושא ללא הצלחה. היא הספיקה כבר לפנות למספר חברות סינון, אך מכל כיוון היא שומעת שאין בנמצא פתרון. "את עקשנית" החמיאה לי איילה. "אולי תנסי את להיכנס לסיפור ולעזור לה? איך אפשר להשלים עם מצב של סינון לא ראוי?"

כאב לי לשמוע את הדברים. אני יודעת כמה קשה, בתוך השגרה העמוסה שלנו, להקדיש משאבים לטיפול בקשיים טכנולוגיים, חשובים ככל שיהיו. הבירוקרטיה מתישה, הסבבים הבלתי נגמרים לעיתים של המתנה על הקו/ נציגים שואלים אינספור שאלות/ יחזרו אלי בהמשך/ כן יצרו קשר / לא יצרו. כמה סבלנות והתמדה צריך... כואב לשמוע שלאחר כל ההשקעה הזו, המצב עדיין כל כך בעייתי, והיא נשארה ללא מענה!

באופן כללי, הבעיה של נעמה היתה מקרה נפוץ של VPN. היא עובדת מהבית על המחשב האישי שלה שמותקן עליו סינון מצוין, אך מתחברת דרך VPN לרשת של העבודה. כאשר מבוצע החיבור- מתבטל הסינון הפרטי שלה והיא חשופה לרשת הכללית על כל מגרעותיה.

לא היה לי ידע מלא של כל הפרטים, או מי הגורם הנכון שיכול לסייע לה, ובכל זאת- החלטתי לנסות את שלי. מלנסות אך פעם לא מפסידים... התפללתי בכל ליבי שאצליח, זהו כמובן השלב החשוב ביותר. לאחר מכן שלחתי את המקרה לצוות המומחים שלנו באתרוג, וביקשתי באופן אישי שיעמדו איתה בקשר וינסו לפתור את הבעיה. עם זאת לא תליתי תקוות רבות, כיוון שידעתי שכבר ניסתה רבות באפיקים אחרים. המשכתי בעבודתי וקיוויתי לטוב...

למחרת הופיעה בתיבת המייל שלי הודעה מרגשת: בחסדי שמים בעיית הסינון שלה נפתרה! וכבונוס- התחדש לנו ידע רב ערך! הבעיה כל כך פופולרית ונפוצה, שאני חייבת לחלוק את הידע שרכשנו גם איתכן. אולי גם למי מכן הפתרון יוכל להועיל?

רשות הדיבור לאריאל, הנציג הטכנולוגי הבכיר שסייע במקרה:

ראשית נסביר מהו VPN ומהי הבעייתיות שהוא יוצר. VPN- משמעותו חייגן. זוהי תוכנה היודעת לחבר את המחשב

הסעיף הספציפי הזה לא הכרתי. לא חשבתי שיש הבדל בין סוגי ה-VPN. ידעתי רק שנודניקיות מצליחות יותר. שמחה שיש לי חברה נודניקית כמוך:”.

בשולי הדברים:

יתכן שגם את נאבקת בבעיה דומה. יתכן שפנית עד היום בבקשות לגורמים שונים, אך לא הגעת לכתובת הנכונה, או שחסרו לך נתונים על מנת להציג את הבעיה באופן הנכון. אל תתייאשי! לסיכום- נבדיל בין שני מקרים עיקריים:

1. עבודה על המחשב האישי שלך יחד עם חיבור ל-VPN:

ישנם סוגים רבים של VPN. בדרך כלל מערכת הסינון חזקה מהם. אלה שאינם הם בודדים, וניתן לבקש להחליף אותם. פעמים רבות לחברה אין כלל הבדל באיזה פרוקסי היא משתמשת. ידעי אותם שזה חשוב לך!!

2. עבודה על ידי חיבור למחשב מרוחק:

לאחרונה מגיעים אלינו מאות מקרים של נשים העובדות בעזרת השתלטות על מחשב מרוחק. רובן לא חשבו כלל שיש פתרון, או שיש להן על המחשב המרוחק הגנה חלקית בלבד. צריך להבין שבתעבורת האינטרנט ישנם גשרים, מנהרות וכבישים עוקפים. אל תהססנה לשאול ולברר, יתכן מאד שאפשר לשנות את המצב, ליצור שיחה בין נציג בכיר מחברת הסינון לבין נציג ה-IT של מקום העבודה, ולמצוא פתרון שיאפשר לכן להיות רגועות, ולעבוד באופן מסונן בתנאים הקיימים בחברה. תהיו נודניקיות, רק תרוויחו! אנחנו כאן עבורכן, לשבור חומות.

לרשת אחרת. ישנם סוגים רבים של VPN המופצים ע”י עשרות חברות שונות, חלקן מוכרות וידועות וחלקן אנונימיות ונדירות יותר. עובדות רבות צריכות לבצע התקשרות ל-VPN בטרם הן מתחילות לעבוד. צריך להבין כי ה-VPN דומה למנהרה או גשר, המקשר עד לתעבורת הרשת שצריכה העובדת. ברוב הסוגים של ה-VPN, הסינון המותקן על המחשב לא אמור להשתנות לאחר חיבור המחשב ל-VPN.

במקרה המדובר, לפונה היה VPN מסוג נדיר וייחודי שמצליח לעקוף את הסינון על המחשב, כמו גשר משמעותי מעל הסינון שמצליח לעקוף כל גלישה שהיא. כך שלא משנה כמה הגנה היתה על המחשב, ה-VPN היה חזק ממנו וביטל את ההגנה למחשב לחלוטין עם כל המשמעות הנלווית. במקרה זה הפתרון היה פשוט- אפשר להחליף תוכנת VPN! הנחיתי אותה לבקש מאיש המחשבים המקומי לעבור ל-VPN מסוג GlobalProtect, אותו אנו מכירים ויודעים שהוא פועל היטב עם הסינון, עם שילוב כמובן של אבטחה וכל הדרישות הנצרכות ברמה גבוהה מאד, וכן הבהרתי לה אילו עוד סוגי VPN באים בחשבון”.

נעמה מספרת: “לא האמנתי שיום אחד זה יסתדר. המציאות הבעייתית הזו שאני עם סינון מהודר על המחשב שלי, ובכל זאת לא מוגנת בעבודה- העיקה עלי מאד. לא מצאתי שום פתרון או כיוון מה עלי לעשות. ברגע שהטכנאי מאתרוג הבהיר לי שהנושא הוא החלפת ה-VPN עצמו, לא השתהיתי. ביקשתי באופן מיידי מהתמיכה אצלנו בחברה ונענו לבקשתי. מדהים שתוך זמן קצר כל כך הבעיה נפתרה, ואני מוגנת חזרה בחסימה מצוינת. לא מאמינה שהסיפור מאחורי”.

אילה מספרת: “יש לי אולי הבנה במערכות טכנולוגיות, אבל את

לייעוץ ושאלות בנושאי סינון: shoalot@shmura.org

תראו אותה,
היא חדשה.
יוצאת לראשונה
בחייה לעבודה.
תראו אותה, היא יציבה,
יוצאת מוכנה
אל שוק העבודה.

ראיתם?
איך היא בעיניכם?

לרגל תחילת שנה,
הזמן בו רבות עובדות
יוצאות לראשונה
אל שוק העבודה,
ביקשנו לראות אותן
בעיניים ולשמוע מהן
על טבילת האש
הראשונה.

חדשה
בשוק

נ. אפל

אסתי, שכיום כבר מוברגת היטב במשרה משתלמת ומתגמלת.
"ידעתי בדיוק מה אני רוצה, ועל מה אני לא מוכנה בשום פנים ואופן להתפשר.

התראיינתי אצל מעסיקים רבים, וביררתי על כמה וכמה מקומות נחשבים. לא אחת כבר היה נראה שהנה, החוזה כבר עומד להיחתם ואני עוד רגע זוכה במשרה מהחלומות.

אולם פעם אחר פעם, גיליתי שהמקום לא עומד בכללים שהצבתי לעצמי. שהשעות שהם דורשים אינן מתאימות לי, או שהחברה במקום אינה תואמת את העקרונות עליהם חונכתי. לאחר מסע מתיש בן שמונה חודשים, הגעתי סוף כל סוף לראיון האחרון בסדרה הנוכחית. כמה דמעות שפכתי לפני שניגשתי אליו, כמה תקוות תליתי בו. לא יכולתי אפילו לשאת את המחשבה על חיפוש מקום אחד נוסף. חשתי כי כוחותיי כלים, ואין לי את הכוח להמשיך במרדף המתיש כל כך. נוסף על כך, באותה תקופה הייתי כבר נשואה ברוך השם, והמשכורת כבר הייתה נחוצה לי בדחיפות.

נכנסתי לחדר כשאני סוקרת את היושבים על יד השולחן, עונה על שאלותיהם ומבררת את הפרטים הנחוצים. המקום היה נראה מקצועי ביותר, והסכים לעמוד בדרישותיי: צוות של בנות בית יעקב, חסימה הרמטית ושמונה שעות עבודה ביום. הכל היה נראה מושלם וחלומי, משרה תפורה למידותיי. לא חלפו יומיים, והחוזה נחתם... התחלתי את העבודה. חצי שנה חלפה, המעסיקים היו מרוצים והצוות

קצת תלוש לחשוב שנצא לעבודה ולא נפגוש באתגרים. תלוש עוד יותר להתעלם מהם, ולנסות להתמודד עימם לבד.

טבילת האש בעבודה היא אתגר ענק שכרוך סביבנו בכל זמן היותנו חדשות וטריות. הרגע הראשון נראה נוצץ ומזהיר, מלווה בחלומות להצלחה מהירה וקלה... אך מה קורה אחריו? מי יהיה איתנו גם בהמשך, כשניתקל במהמורות ובשאלות?

ריכזנו עבורכן, עובדות חדשות וותיקות, את האתגרים הבולטים בהם ניתקל כבר בפסיעות הראשונות והמגששות בחוץ. אל דאגה, רבות צעדו שם כבר לפניכן. יש גם מענה ופתרונות.

אתגר מס' 1:

מחפשת עבודה?

"למסע החיפושים אחר משרה בתכנות שתתאים למידותיי ולשאיפות חיי, יצאתי עם ברק בעיניים ותפילה חמה בלב", מספרת

שוב הודיתי לד' על החסד הגדול, ושמחתי שזכיתי לקדש את שמו באהבה.

חצי שנה לאחר מכן פגשתי את אחת מחברותיי למשרה הקודמת. פניה היו נפולות והיא סיפרה לי בדמעות שלאחר שנעתרה והכניסה את המכשיר הלא כשר, חודשים ספורים לאחר עזיבתי ערכו במקום קיצוצים ופיטרו את צוות העבודות החרדיות. כן, אלו שהחזיקו מכשירים לא כשרים שכמעט והפכו לחלק מהם...

אני יודעת שהרבה בנות נתקלות בקשיים, ולא תמיד רואים את הסוף הזוהר כל כך מהר. דווקא לכן חשוב לי לשתף מניסיוני, מלעשות את רצון ה' לא מפסידים..."

אחד האתגרים הבולטים ביותר המצפים לכל אחת היוצאת לשוק הוא ההתמודדות בנושאי טכנולוגיה. כיצד נכון להיערך מול אתגר זה?

גב' אלישבע קליין, מנחת 'יקיר לי' ומעבירה סדנאות מבית 'שמורה' לבוגרות סמינרים, מגלה לנו מעט מהאוצרות אותם מקבלים בסדנאות המיוחדות המועברות לתלמידות שנה ג' ברחבי הארץ.

"היציאה לשוק העבודה בכלל ובחירת מקום עבודה בפרט, היא אכן נקודת ציון ואבן דרך משמעותית מאוד שיש לתת עליה את הדעת ואין להקל בה ראש.

גם הוא נפלא, עד ליום בהיר אחד, ללא שום התראה מוקדמת. זה היה בעת שעבדנו על שיווק של תוכנה חדשה, והעומס היה רב. המעסיקים באו בדרישה לכל הצוות החרדי שיתחיל להחזיק מכשירים לא כשרים על מנת שיוכלו לתקשר איתנו בתכתובת עשרים וארבע שעות ביממה.

הדרישה הוצגה ללא זכות עוררין. היה ברור שאם שאת מקבלת את הגזירה, או שאת מוזמנת לחפש לך עבודה חדשה...

לא ידעתי אנה אני באה, רק המחשבה על חיפוש עבודה גרמה לי למפח נפש והציפה את ליבי בדאגה: מה אני אמורה לעשות עכשיו?

חזרתי הביתה כשהידיעה המרעישה על שפתי. היה ברור שמכתב הפיטורין עומד להתקבל בהקדם, מהסיבה הפשוטה שלא הייתי מוכנה בשום פנים ואופן להיעתר לבקשתם. ניגשנו לרב, והתשובה הייתה לחפש עבודה חדשה לאלתר.

די מהר התבצע ההליך הצפוי מראש. לא דיברתי מילה עם אף אחת מחברותיי, על מנת שלא "לקרר את האמבטיה" ולצנן את הבהירות שלי בצדקת הדרך.

תוך יומיים כבר הייתי בבית, עובדת ב"משרה" הקודמת שהייתה מוכרת לי עד כאב... אולם הפעם, בחסד ד' ובסיעתא דשמיא, חודש עוד לא חלף- וכבר מצאתי את עצמי משובצת במשרה חדשה, קרובה ומשתלמת פי כמה.

באחד מהנושאים אותם אנו מעבירים בסדנאות המועברות על ידינו, בין היתר, אנו מציפים את מכלול האתגרים העומדים בהחלטה משמעותית זו של בחירת מקום עבודה.

נושא החסימה הראויה במקום עבודה הוא משמעותי וקריטי ביותר, ויש להעלות אותו עוד בשלב הראיון והקבלה. ערכנו בסדנא מעין סימולציה של ראיון עבודה, ותשובות אפשריות ומגוונות של המראיינת כאשר הבחורה מבקשת חסימה... המטרה הייתה לתת לבנות כלים להתמודדות שתפגושנה בשטח, ולמקם את נושא החסימה בראש סולם המדדים לבחירת מקום עבודה.

הדגשנו גם את החשיבות שיש בהצבת העיקרון הזה מיד בהתחלה. בת שחושבת שקודם כל תיכנס ואחר כך תבדוק הלאה מה אפשר לעשות- זו טעות. ראשית, אולי זה לא באמת עיקרון ראשון במעלה אצלה, ואם כן כל ההתייחסות אליו גם מצד המעסיקים תהיה אחרת. שנית, אחר כך הרבה פחות נעים, ולעיתים גם מתברר כבלתי אפשרי. ובנוסף, מבלי להיות מודעת לכך מראש - קיים סיכון להתרגל עם הזמן למצב של עבודה ללא חסימה...

בין האתגרים הנוספים שאנו מייחדות להם מקום נרחב בשיח, הוא החברה במקום העבודה, כאשר זו מתחלקת לעבודה עם גברים ועבודה בסביבה נשית.

אנו מעלות סיטואציות ותרחישים אפשריים ומציאותיים כמו מתנה מגבר שחזר מחו"ל, מפגשים חברתיים מעורבים, יציאה לימי גיבוש

ועוד...

גם בחברה הנשית צריך לזכור שלא הכל חלק. יש דילמה משמעותית מאד ביחס לנשים שלא היינו בוחרות לנו לחברה. אם אלו נשים רחוקות לגמרי משמירת תורה ומצוות, על כל הסקאלה המגוונת בדרך ועד לסביבה המאתגרת של נשים שאמנם הגיעו מרקע של בנות בית יעקב, אך עם הזמן נפתח בינינו פער של דעות וסגנון. גם בסביבה הנשית האידיאלית של נשים "משלנו לגמרי", גם שם איננו פטורות מעבודה. גם כאן נדרש למידות טובות, הדדיות, פירגון ושמירה על טקט וצנעת הפרט. המשימה תמיד נותרת בעינה- לבחור בחכמה את החברה המתאימה לי ומקדמת אותי, ולדעת להתנהל מולה בתבונה.

עוד בנושאי הסדנא על קצה המזלג- פיתוח יכולת קבלת החלטות, במי ובמה להיעזר על מנת לקבל החלטה נכונה. העמקה בנושא הבחירה האישית- מבט על הבחירות הגדולות והקטנות שאנו עושות מדי יום, היוצרות בסופו של יום את הדמות אותה אנו רוצות לבנות.

בסדנאות מקבלות הבנות ידע רב וכלים להתמודדות, הן מפנימות את העובדה שיש להיות ערניים תדיר וכל הזמן עם יד על הדופק. הן מקבלות מודעות וכלים למגוון מקרים ובעיות מציאותיות ביותר העומדות לפתחן, ונטענות בכוח להתמודד איתן מתוך תחושת רוממות ובחירה. כפי שאומרים - ידע הוא כוח!

מתוך מדור הייעוץ של שמורה | shoalot@shmura.org

(השאלות מובאות בקיצור ושינוי פרטים, לאחר קבלת רשות מהשואלת)

אצל הקב"ה, ושכבר נפלתי מהחבל של ימות המשיח ואין לי סיכוי.

יש לי בעל ת"ח ומשפחה מקסימה ב"ה, החיים שלי יפים ותקינים. אבל הלב שלי התנתק ואני רוצה לחזור... האם יש לי דרך? האם הכתם הזה יישאר עלי לנצח? למרות הבושה שבשאלה אני רוצה כפרה. אני חייבת לחזור למקום הרוחני שהייתי בו, ומרגישה שאיבדתי אותו לנצח.

לצערי הרב, עם כל השמירות והזהירויות, ולמרות מצבי הרוחני היציב, הגיעו אלי רגעים של קושי רגשי בשל מאורעות מסוימים שעברתי, ומצאתי את עצמי למשך כמה ימים בנפילה רצינית מול המחשב.

מאז שזה קרה אני מרגישה נורא, קשה לי להתפלל, לא מוצאת את עצמי מרוב צער ובושה. כמובן שעשיתי לעצמי עוד סייגים והחלטות, אבל מרגישה שאין לי יותר מקום

עולם שלם של גלישה מסחררת לתהום מתוך חוסר שליטה מוחלט? שידוג את המילים שלך הטבולות בכזה כאב על הפסד רוחני, ויראה אותן לקב"ה- ראה בריה טובה וטהורה שבראת בעולמך.... באמת!!!

קודם כל צריך להזכיר לעצמנו את האמיתות הפשוטות והבסיסיות- אין אדם שלא נופל. גם נפילות מרסקות וכואבות, לפי מקומו ומצבו. נפילה היא חלק הכרחי מהחיים הרוחניים שלנו, אולי לא מספיק הדגישו לנו את זה ודיברו רק על הצלחות. זו השיטה בעצמה, זו לא תקלה בתכנון. ככה זה בנוי, שבע יפול צדיק וקם. מתוך הנפילה קורה משהו טוב ונוצר מנוע לעליה. מראש מסבירים לנו שאנו עומדים להיכשל מפעם לפעם, וכנראה זה גם טוב בשבילנו, נגד

שלום לך יקרה ממש!

ישר כוח על עצם השאלה... זה אומץ גדול! ובוודאי גם הקלה לשאול מאשר להסתובב עם "סוד אפל" שנעול בין לבין עצמך.

כתבת על עצמך בלי משים דברים כל כך נפלאים. את מעידה על עצמך שאת תמיד כל כך שמורה, ויש לך גדרות חזקים וטובים.

לרשת הגעת מתוך סערת רגשות, מתוך משבר שתקף אותך ושיבש זמנית את שיקול דעתך.

ובעיקר בעיקר- הנפילה כל כך, כל כך כואבת ושורפת לך לאחר מעשה, שאת לא מצליחה לעבור לסדר יומך הלאה מרוב צער. איפה ר' לוי יצחק מברדיצ'ב, שיצביע עליך בתוך

פתרון קל וישים, שהחיים הרוחניים שלנו תלויים בו- היצר הרע הכי מרחיק אותנו, הכי נהנה לראות אותנו מתבוססים בשלוליות של אשמה עד זוב דם בלי לצעוד לפתרון.

ביהדות אין דבר כזה "אשמה". (מושג זה מגיע בשורשו מהנצרות). בתורה יש רק "אשם", כלומר קרבן אשם. אם נכשלת בעבירה, עכשיו יש לך דרך תיקון מסוימת. עשית את כל השלבים? זהו. הסיפור נגמר. אתה ממשיך הלאה. איך כתוב ברמב"ם- "אמש היה זה מרוחק ומשוקץ, והיום הוא קרוב ואהוב וידיד..". אין חטא שלא הפיך!! מדובר גם על חטאים ענקיים, כמו שלושת עבירות החמורות בפועל ממש! כפי שרואים בתורה בכל מקום ומקום. רגשי אשמה רק נותנים תחושה טובה, כאילו לפחות אכפת לי ממה שעשיתי, אבל למעשה לוקחים אותי למקום גרוע של שיתוק ויאוש. בואי נשחרר אותם. הם לא אמיתיים ולא מועילים.

נבין שהנפילה היא כואבת מאד, אבל הרווחים הענקיים של היצר הם דווקא אחרי מעשה. אנחנו אף פעם לא יודעים מה מסובבים משמים ולמה זה קרה. יהודי צריך להיות עם הפנים קדימה לחשוב: מה רצון שמים ממני עכשיו? שאתבוסס בעצב ויאוש? תפקידי הוא רק מהרגע הזה ואילך- איך הופכים גם את מה שקרה לתיקון ולהגדלת כבוד שמים.

כמו שכותב הרב הוטנר זצ"ל במכתבו המפורסם לתלמידו: "החכם מכל אדם אומר- "שבע ייפול צדיק וקם", והטיפשים חושבים כי כוונתו בדרך רבותא: אף על פי ששבע ייפול צדיק,

גאווה, שלא נחשוב שאנחנו מושלמים וכל יכולים. השאלה היא לא אם ניכשל בטעות בדרך, אלא עכשיו - מה עושים הלאה? התשובה לשאלה הזו קדמה לעולם, וקוראים לה- תשובה :) המשגיח הרב אבר שליט"א כותב בספרו "ישרים דרכי השם", שכיהודים חרדים קיבלנו חינוך כל כך יהודי ושורשי, אך במשהו אחד אנחנו לא מספיק מאמינים- במצוות התשובה. זה נראה לנו "לא באמת". או שהתשובה לא באמת עוזרת, או שהתשובה האישית שלנו אף פעם לא מספיקה.

ניקח לדוגמא ילד שמדליק אור בשבת. מיד אנחנו קופצים אליו- אסור, שבת!! זה נטמע לו באיברים ובתחושה, ברור לו אינסטינקטיבית שלחלל שבת זה כמו לגעת באש! לעומת זאת אנחנו לא יודעים לחנך נכון לתשובה... אם היינו מוסיפים ואומרים לאותו ילד, בכל פעם אחרי שעשה מעשה אסור: "עכשיו תבקש סליחה מה, תספר לו מה עשית, תגיד לו שאתה מתחרט ואתה לא רוצה לעשות את זה יותר. זהו, ה' סלח לך! ה' מחק לך את העבירה!! נגמר. ברגע זה אתה ילד צדיק וטהור ונקי בדיוק כמו שהיית קודם".

אם זה היה מספיק טבוע בנו, היינו מאמינים שזה לא סתם "רעיון" ששייך לחודש אלול- אלא משהו שריר וקיים במציאות, בדיוק כמו כוח החשמל או כל כוח אחר.

דוקא מצוות התשובה שכתוב עליה "כי קרוב אליך הדבר מאד, בפיך ובלבבך לעשותו"- נראית לנו רחוקה מאד. מרוב שזה

מכל מקום הוא קם. אבל החכמים יודעים היטב שהכוונה היא שמהות הקימה של הצדיק היא ה"שבע הנפילות" שלו. וירא את כל אשר עשה והנה טוב מאוד. טוב זה יצר טוב, מאוד זה יצר הרע... דווקא באותם המקומות שהנך מוצא בעצמך הירידות הכי מרובות, דווקא באותם המקומות עומד הנך להיות כלי להצטיינות של כבוד שמייים."

היצה"ר כרגע "חוגג"... הנה מסתובבת כאן יהודיה שהצלחתי למחוק, לגמור, היא כבויה ועצובה, מרגישה שהעתיד הרוחני שלה אבוד, שהיא נדחתה חלילה ממחיצתו של הקב"ה לנצח ומי יודע מה עוד.... חס וחלילה! לא נפרגן לו את זה!

אנחנו יהודים. יש לנו הגנה. יש עלינו רחמים גדולים וביטוח מקיף מכל צד, כולל במקרי תאונה ושבר. הקב"ה אוהב אותנו מאד, תמיד ולנצח, כמו שכתוב "ה' ה'" - רחמים לפני החטא, רחמים אחרי החטא. הוא חלילה לא מוותר על ביתו היחידה, שרוצה כל כך לעשות טוב. הנפילה הבודדת שלך עוד תהיה מקפצה למקום עמוק וטוב יותר בינך לבין קונך. מקום עניו שבא ומספר לו בלי לברוח-

1. אבא, נכשלתי בכך וכך (כדאי לפרט, אלא אם כן עצם הסיפור גורם לשקיעה חוזרת בחטא ואז יש לדלג)

2. זה כל כך כואב לי, אני מתחרטת. (לפי התיאורים - ודאי יצאת בהידור כלפי גדר חרטה ההלכתית, אין לך מה לחשוש. וצר המקום לפרט)

3. "אני כל כך רוצה שזה לא יקרה לי יותר לעולם, אבל אני קטנה ואנושית. תן לי אתה אבא יראת שמים, תעזור לי שלא אכשל יותר. הרי כתוב "כל יום יצרו של אדם גובר עליו ואם אין הקב"ה עוזרו - אינו יכול לו" אז אני מצידי מחליטה להפסיק מהיום ואילך, ומבקשת שתעזור לי לא לחטוא יותר" (כמובן כל אחד בסגנונו הוא)

4. לחשוב למעשה מה לגבי קבלה לעתיד. מה יעזור לי הלאה שלא להיכנס לניסיון? האם יש משהו שאת יכולה להדק בסינון? הרי בסינונים המהודרים הקיימים לא אמורים לראות דברים חמורים. אולי הגדרת שעות רלוונטיות שרק בהן יש רשת. אולי קבלה שלא יהיה לך "ייחוד" עם המחשב, אלא לפתוח אותו רק במקום ציבורי. מה שנראה לך נכון ומתאים למצבך. ספרי לקב"ה מה קיבלת על עצמך ותבקשי כוח ליישם.

5. ואחרי הכל... סעיף 5 מיוחד ל"חרדים" כמונו, והקשה ביותר בשבילנו- להאמין בתשובה שלך. פשוט לשבת בשקט הזה שמשתרע שם אחרי המילים, ולהאמין שעשית תשובה שלמה וגמורה וה' מחק לך. אין חטא! נגמר! יש רק צדיקה גדולה, בת אהובה וחביבה וטהורה, שהפכה עכשיו את המלכודת העסיסית שהיצר טמן לה- לרגע מפואר ויהודי של חזרה בתשובה. גנבת את הכישלון והפכת אותו לזכות ענקית. הבסת אותו תבוסה ניצחת, פוררת את המזימה המרושעת שלו לגורמים.

את קמה משם וממשיכה לעבוד את ה' בגיל ובשמחה. זה מה שהקב"ה רוצה ממך- ורק את זה!!

מאשר לנסות להילחם ישירות במחשבה עצמה (אי אפשר "לא לחשוב על פיל ורוד בחדר...").

וכמובן, חשוב לטפל במשבר שהוביל אותך לכל זה. להתייחס לעצמך בכבוד ובעדינות, לפרגן לך את מלוא היחס והעזרה כפי שהיית עושה לו היה זה ילד שלך. גם את ילדה יקרה של ה'; ויש לך אחריות עליך. עולם שלם תלוי בך. קחי עזרה בכל תחום שאת צריכה עד שתרגישי שחזרת לגמרי לעצמך. מחזקת את ידיך אחות יקרה! בעז"ה עוד תעשי לקב"ה בלי סוף נחת!

ומה אם מציקים לך דברים שראית? קודם כל, כמה שמתעמקים בזה חורטים את זה יותר. הכי טוב להסיח את הדעת, לשים את זה בצד ולמלא את עצמך בעשייה טובה ובדברים חיוביים שאת אוהבת. שנית, להתפלל על זה. בקשי מה' שינקה לך את הלב והמוח והנשמה, "לב טהור ברא לי אלוקים". ה' יכול לברוא מחדש בכל רגע נתון, אין לו שום מגבלות. עצה מעשית נוספת, בכל פעם שעולה בראש שיר או מראה לא טוב, אפשר להחליף אותה בצורה יזומה במחשבה אחרת / בשיר אחר שהחלטת עליו מראש (נניח "וטהר ליבנו..."). כך מאמנים את המוח לבחור במחשבה טובה במקום המחשבה השלילית. זה עובד טוב יותר

תודה ענקית על התשובה הכל כך מכורטת, מזדהה ונותנת כח. כל מילה היא אמת, שאני צריכה להעמיק ולהאמין בה. יש לי עבודה... גם מבעד לדמעות. תודה שהקדשת לי זמן, ותודה ענקית על המקום הזה שאפשר לשחרר בו את הלב!

אנו כאן בשבילכן! לשאלות, דילמות אישיות ובירורים הלכתיים
בנושאי עבודה ניתן לפנות למדור הייעוץ

תפוחים לראש השנה, קניתן? קלות הכנה ורושם מובטח, והנה המתכון המושלם לחגים!

אפל פריטרס אלו בעצם מעין סופגניות תפוחים מהירות וקלות (בדומה לסוגפניות אשל). לאחר הטיגון מזגגים אותן בסוכר, ואז בכלל אי אפשר לעמוד בפניהן. קראנצ'יות מבחוץ, מתוקות ורכות מבפנים ועם זיגוג מתפצפץ שהופכות אותן לחובת הגשה. חגים, התחלנו?

אפל פריטרס

(סופגניות תפוחים)

קל

12 יחידות

אפשר להכין עד יומיים מראש ולחמם לפני ההגשה

גושים, אך חשוב להיזהר מערבוב יתר שיפגע במרקם.

מחממים שמן במחבת רחבה. (השמן חם מספיק אם הכנסנו לתוכו כף עץ ונוצרו סביבה בועות). בעזרת שתי כפות יוצקים מהתערובת לתוך השמן החם. מטגנים כשלוש דקות עד להזהבה מלאה. מצננים.

מערבבים בקערה את חומרי הזיגוג עד למרקם דליל, אם צריך מוסיפים מים. מניחים את האפל פריטרס על גבי רשת ומזגגים.

חצי כפית מים קרים
חצי כפית תמצית וניל

קולפים את התפוחים וחותכים אותן לקוביות קטנות.

בקערה מערבבים קמח, סוכר, אבקת אפייה, קינמון ומלח לתערובת אחידה. מוסיפים ביצים וחלב סויה ומערבבים בכף עץ רק עד שמתחיל להתאחד. מוסיפים את קוביות התפוחים ומערבבים לפיזור אחיד. זה בסדר אם יש מעט

3 תפוחי פינק ליידי קטנים או גראני סמית'

1.5 כוסות קמח

3 כפות סוכר

2 כפיות אבקת אפייה

חצי כפית קינמון (לא חובה)

חצי כפית מלח

2 ביצים L

רבע כוס חלב סויה/מים

לזיגוג סוכר:

4 כפות גדושות אבקת סוכר

בראוניז פאי פקאן

קל

שמירה בהקפאה

2 תבניות עגולות בקוטר 22 או תבנית גדולה 45 ס"מ

מה נאמר ומה נדבר? שילוב נדיר בין בראוניז עסיסיים ונימוחים לפאי פקאן מפנק. צריך להגיד עוד משהו אחרי כזה תיאור??

בינתיים, מכינים את פאי הפקאן: טורפים ביחד את כל החומרים, חוץ מהפקאן, לאיחוד מלא. מוסיפים את הפקאנים ומערבבים עד לציפוי מלא שלהם.

מוציאים את הבראוניז מהתנור ובעדינות, בעזרת כף, משטחים שכבה של הפקאן. לא לשפוך כי אז התערובת תתמזג עם הבראוניז.

מכניסים לתנור ל-35 דקות, או עד שכאשר מזיזים בעדינות את התבנית רק אמצע העוגה רוטט מעט.

מצננים. העוגה מעולה בהקפאה.

מחממים תנור ל-180 מעלות. בסיר בינוני, ממיסים את השמן והשוקולד. מורידים מהאש ומוסיפים את הסוכר. כשהסוכר נמס, מוסיפים ביצה אחת בכל פעם ומערבבים אחרי כל ביצה. מוסיפים את תמצית הווניל ומערבבים. מוסיפים את הקמח, קינמון ומלח ומערבבים רק עד שאין גושי קמח.

משטחים על התבניות ואופים ל-20 דקות (בתבנית אחת גדולה-אופים ל-25 דקות).

- כוס שמן
- 400 גרם שוקולד מריר
- 1.5 כוסות סוכר
- 6 ביצים
- 2 כפיות תמצית וניל
- 1.5 כוסות קמח
- חצי כפית קינמון (אופציונלי)
- חצי כפית מלח

לפקאן:

- 2/3 כוס דבש
- 1 כוס סוכר חום דחוס
- 4 ביצים L
- 2 כפיות תמצית וניל
- רבע כוס שמן
- 4 כוסות פקאן חצוי

פבלובה חגיגית

קל

חזרה
גדולה

ניתן להקפיא, ולהפשיר חצי שעה לפני השימוש.

מלכת הקינוחים! פבלובה היא בעצם קצפיה (נשיקה) אחת ענקית ממולאת בקצפת ומעוטרת בפירות.

כן כן, אני יודעת שהיא נראית מורכבת ומסובכת וכזו שמיועדת לבעלות ניסיון במטבח, אך לא-

חוץ מסבלנות לא צריך שום דבר מיוחד. מבטיחה. אני תמיד כותבת על הרושם שנוצר - כי מה לעשות, אנחנו קודם אוכלים עם העיניים... והפבלובה - אין ספק שהיא גונבת את ההצגה!

4 חלבונים L

כוס סוכר

2 כפיות חומץ תפוחים או חומץ רגיל

כף וחצי קורנפלור

כפית תמצית וניל

למילוי:

כוס שמנת מתוקה להקצפה/ ריץ'

3 כפפות אבקת סוכר

לרוטב פירות יער (לא חובה):

1.5 כוסות תערובת פירות יער קפואים (300 גרם).

חצי כוס סוכר

3 כפפות מים

1 כף מיץ לימון טרי

חופן פירות טריים שאוהבים, חתוכים (תותים כשרים לאכילה, פסיפלורה, אוכמניות, קיווי, מנגו וכו').

מחממים תנור ל-150 מעלות. מקציפים את החלבונים במשך 4 דקות לקצף יחסית דליל. מוסיפים סוכר בהדרגה, לאט לאט, ומקציפים לעוד 4 דקות. לקראת הסוף מוסיפים חומץ וקורנפלור ומקציפים עוד קצת לקצף יציב וחלק. (איך בודקים שהוא מוכן? לוקחים קצת

מהקצף ובודקים בעזרת 2 כריות האצבעות האם נשארו בו גרגירי סוכר או שהוא חלק למגע).

לוקחים נייר אפייה ומסמנים עיגול בקוטר של 24 ס"מ. הופכים אותו כדי שהקצף לא ייגע בסימון עצמו, ושופכים את המרנג לתוך הסימון. מעצבים איך שרוצים בעזרת כף, אפשר ליצור שקע למילוי, ועדיף שהשוליים יהיו שווים ככל האפשר. מכניסים לתנור ל-10 דקות. לאחר מכן מנמיכים את החום ל-120 מעלות, ואופים כשעתיים עד שעתיים וחצי למרנג יבש לחלוטין. איך יודעים? המרנג אמור להתנתק מהנייר בקלות. אפשר להשאיר לצינון בתנור המכובה כל הלילה עד להגשה.

לרוטב פירות היער:

מכניסים הכל לסיר קטן ומבשלים על אש בינונית כ-10 דקות. טוחנים בעזרת בלנדר מקל.

קצפת:

מקציפים את הריץ' או השמנת המתוקה עם אבקת הסוכר לקצף יציב.

מרכיבים את המנה:

מעל הפבלובה שמים את הקצפת, ומעליה את הרוטב והפירות.

גלידה וניל עם קראנץ' שוקו- צ'יפס

קל

כקונפסת
4 ליטר

שמירה
בהקפאה

ה-גלידה של הבית. מושלמת, קלה, טעימה ביותר ואהובת הקהל! אין מצב שלא תככב אצלכם בתקופת החגים- גזרו ושמרו כמו שאומרים, כי אתן עומדות להכפיל כמויות!

לגלידה:

במקביל לאפיית הקראנץ', מקציפים את הריץ' בערך ל-4 דקות עד לקצף יציב. מוסיפים סוכר וניל וחלמונים. מעבירים לקערה גדולה ומקררים. בקערה נפרדת, מקציפים חלבונים עם סוכר עד לקצף יציב. מקפלים (-מערבבים בעדינות מלמטה ללמעלה) את קצף החלבונים לחלמונים. מוסיפים בעדינות את הקראנץ', מעבירים לתבנית גדולה ומקפיאים.

1 ריץ' (220 מ"ל)
 $\frac{3}{4}$ כוס סוכר

מחממים תנור ל-180 מעלות. בקערה גדולה מערבבים את כל החומרים חוץ מהשוקוצ'יפס בעזרת מטרפה עד לאיחוד מלא. מוסיפים את השוקוצ'יפס ומערבבים.

משטחים על תבנית מרופדת בנייר אפייה ואופים 20-25 דקות. מצננים ושוברים לחתיכות קטנות, אפשר להיעזר במזלג.

קראנץ':

1.5 כוסות קמח
שליש כוס שמן

חצי כוס סוכר חום כהה דחוס
1 כפית קפה נמס מהול בטיפת מים רותחים

חצי כפית תמצית וניל
רבע כפית אבקת אפייה
חצי כוס שוקוצ'יפס

לגלידה:

5 ביצים L, מופרדות
1 כפית סוכר וניל

סיכום שנה

שנת תשפ"ג אוספת את ימיה האחרונים. זהו בדיוק הזמן לעשות חשבון, להתבונן אחורה ולהתרשם - אז מה היה לנו על ציר הזמן?
מה עשינו בשמורה בתשפ"ג?

כנס אילוף

אלול תשפ"ג. בדיוק לפני שנה התכנסו אלפי חברות השמורה בירושלים, בבני ברק ובמודיעין עלית, לכנס שבות 5 "לך תלויות". המעמד היה מהדים. מי לא זוכרת את המשל המפעים על רבי נחום איש גמזו, איך אפשר לשכוח את גנבי הזמן הזוממים לשדוד את תבת האוצר? התחזקנו והתרוממנו מעל הזמן והמקום בבירה פותחת שערי שמים ובתפילת רבים מרגשת. פתח שאין דומה לו לשנה מאלת קרבת ד'.

פגישת אנהות

מיד אחרי החגים - תכנית יקיר לי תשפ"ג יוצאת לדרך. לאחר שנה של הכשרת מנחות, זהו השלב המעשי והמרגש. קבוצות העצמה חדשות עומדות להיפתח לקהל הרחב בכל הארץ. באירוע מיוחד נפגשות מנחות הקבוצות, מבגשות תכנים אקטואליים ומעשיים, ובונות את מתווה התכנית הכי נכון, הכי נגיש ומחבר ונותן דלק!

כנס "ארחים אנהות" אנהות אנהות

כנס פתיחת יקיר לי תשפ"ג. מאות נשים ובנות נפגשות באודיטוריום ברמת כדי להתחמם יחד, לשמוע על יקיר לי מקרוב, להכיר ולחוות, וגם להתחבר עם התכנית האומנותית המדהימה - "כי מחכים אנחנו לך".

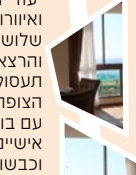
תצפיה בתפסוקים

מדברים על זה שנים, סוף סוף זה קרה: כבר מזמן צפ ועלה הצורך בשירות של מידע קונקרטי שיתופי בקהילה. דרושים וביקוש עבודה, בקשת מידע וסיוע בתחומי העבודה, קורסים ולימודים בתחומים לרווחיים שונים ועוד. כשירות מסיב לקהילה, מיזם "חזקה בתעסוקה" יצא לדרך והתקבל בתגובות נלהבות מצידן. במדור החדש ניתן למצוא מידע על הצעות עבודה ודקושים, קורסים ולימודים, מידע מקצועי לשכירות ועצמאיות, וגם בנוס-תוכן קצר להתרענות: משפטים שונים, קומיקסים, מאמרים קצרים ומחכימים בנושאי עבודה, מתכונים מהירים ושוויים ועוד. שווה ביקור.

"בין המיתרים"

על "קונטרול יו", הארגון הפופולרי תחת מטריית "שמורה" המוקדש לשליטה עצמית במרחבי המחשב, העבודה והרשת, בוודאי כבר כולן שמעו. אין חולק על כך ששכל המיזמים של "קונטרול יו" השנה, המיזם שהיכה הכי הרבה גלים היה "בין המיתרים", פרויקט התחזקות מיוחד לימי בין המצרים. חברות הקבוצה קיבלו הזדמנות להשתתף במכירה סינית ענקית, עם מנתות שוות במיוחד ועשרות זוכות. את הכרטיסים להגרלות לא קנו בכסף אלא בקבלות! ניתנו אפסרות לבחירה בין קבלה שבועית זמנית, לבין קבלה משמעותית היוצרת שינוי בסגנון "אחת ולתמיד". התמחור כמובן בהתאם. בסך הכל קיבלה הקבוצה על עצמה מעל 2000 קבלות בנושאי טכנולוגיה, במסגרת שלוש השבועות של בין המצרים!! במערכת התקבלו מאות תגובות וסיפורים מרגשים על סרטונים שנחשקו, עזיבה של קבוצות לא רצויות, שאלות מהותיות שהובאו בפני רב וצעדים נכספים שהצליחו סוף סוף להתבצע, לאחר דחיה של שנים. "בין המיתרים" הוא רק אחד ממיזמים מדהימים רבים שיצאו לדרך בשנה האחרונה מבית "קונטרול יו", נתנו כוח להתמודד בניסיונות הלא פשוטים בעידן הדיגיטלי וחוללו שינוי משמעותי בשטח. מרגש!

כנס "ותנכ"ס" איחוף מוסר משותף

לא יכלנו לסיים את תכנית "יקיר לי" בלי כנס סיכום מרגש ומגבש, אליו הוזמנו משתתפות קבוצות "יקיר לי" יחד עם כלל חברות הקהילה. לאחר התכנסות, מפגש ומינגלינג חם ומאחד, הוצגה תכנית חיה ומרתקת עם שיתופים אותנטיים מהשטח, בליווי המחשה חיה של אירוע ממיטב עטה של הצירת בתיה יונה. תהליכים אשיים ועמוקים שהתפתחו בעקבות הקבוצות קיבלו שם וימילי על פני הבמה וריגשו את כולן. לאחר שירה מחברת, הרגלים התרוממו מאלוהים ברוקדים סופחה של ביחד, שהוכיחו לנו שזה לא סיוס אלא רק התחלה...

ימי איון ונפש

עוד יזמה מיוחדת מבית היוצר של שמורה... ימי נפש ואיוורור + למידה מקצועית משמעותית. השנה התקיימו שלושה ימי עיון ובתנאי נופש, עם שלל פינקים, תכניות והרצאות שוות, במרכז - קורס "סקילז" לאימוני אשי תעסוקתי. בסלון הסוויטה המלונאית, על רקע הנוף הצופה לים וממלא בהשראה, ירדו המשתתפות עם בוקר לים לכתוב לעצמן מטרות יעדים אישיים. נשות הקורס הגיעו למטרות מדהימות וכבשו יעדים שהיו נראים רחוקים כמו האניות שבאופק...

ספנות "יקיר לי" בסאניריים

לאחר חשיבה רבה ובקשות חוזרות ונשנות, ולנוכח הצורך הזועק מהשטח, "שמורה" יוצאת סוף סוף במיזם הכנה לובגרות סמינרים. חשוב כל כך וגם קל יותר להתחיל בצורה הכונה כבר מהצעד הראשון. קבוצות פיילוט ראשונות נפתחו בשני סמינרים. בירושלים ובמודיעין עילית. הסדנא כוללת את כל הנושאים המהותיים בתקופה המשמעותית כל כך בצעדים ראשונים בעולם העבודה. קבוצות בנות הסמינר בשנה ג' נפגשות מדי שבוע עם מנחת יקיר לי וותיקה ומנסה מהשטח, המכירה להן את עולם התעסוקה על שלל התמודדותיו, ומעניקה כלים ודרך. המשובים שקיבלנו מהבנות בימים הסדנא היו מרגשים. בנות סיפור כמה התכנית הזו היתה חשובה להן בצומת זו בחייהן, בה כל הידע התיאורטי הופך להיות מעשי ומאתגר. האפשרות לשאול, להתייעץ, להעלות דילמות מהשטח וקבלת כח וכלים - היה חשוב והכרחי. אנו עם הפנים קדימה להמשיך בעז"ה את הפיילוט המוצלח, ולהשיק את התכנית בסמינרים נוספים בפריסה ארצית. בנוסף, במסגרת ימי הערכות לבעדה של סמינרות הסמינרים, השמורה הגיעה לסמינרים ביום המצפון ועד לדרום וערכה לובגרות היכרות מיוחדת עם השמורה, על מנת להעניק להם גשר רציף וחממה מקבלת מיד עם יציאתן מהסמינר.

תשפ"ג באספרים: 88 קצב הצמיחה

3,314,899 מסרים נשלחו בשנה האחרונה
1,210 פניות במוקד הייעוץ נענו בשנה האחרונה
1,405,000 דקות שמיעה לקו השמועה בשנה זו, ו-3,900 מאזינות.
11,200 מגזינים הודפסו בשנה האחרונה
4,100 תגובות התקבלו השנה רק לסיפורי "אשי בשלישי"
31,484 קבלות קיבלו על עצמן המשתתפות השנה במיזם "קונטרול יו"
כ-11,000 משתתפות פרונטלית בפעילויות השמורה השנה

נסיכה אקברי צפיקים

כמדי שנה, גם השנה בערב ר"ח סיוון שמורה עולה לקברות צדיקים. והשנה - אירוע מיוחד רק לבחורות, בנות ה'נבחרת'. המשתתפות זכו לשפוך שיח ותפילה נרגשת בקבר השל"ה בסבריה, ובציונים הקדושים במירון ובעמקה. עם ערב התאספו המשתתפות לאירוע סיום עוצמתי בחוף הכנרת, צפו בשקיעה הקסומה, התאחדו בשעה של שירה פותחת לבבות, והאזינו לשיחה מיוחדת על הציפיה לחיי תורה וזכותן הגדולה של ה"ממתינות לבעליהן".

כנס הרכבות

מידי שנה נערך כנס בו משתתפות רכזות חברתיות מכל רחבי הארץ, בו מצאית תכנית שונות ומעלים נושאים מהותיים. השנה גם שמורה היתה שם, והציגה את תכנית "יקיר לי" למסיימות סמינרים, המאפשרת להן להתחיל את חיי התעסוקה ברגל ימין עם כל הכלים שצריך. התכנית התקבלה באהדה רבה, רכזות סמינרים רבות ציינו כמה התכנית חשובה וקריטית!

קבוצות "סקילז"

השנה נערכו ארבעה סבבים של הסדנא המיוחדת "Skills School" לאימוני אשי-תעסוקתי (בהנחיית של הגב' לאה ראם). הסדנא כוללת עבודה קבוצתית ומענה פרטי לכל משתתפת, מאפשרת להכיר בכוחות וביכולות, להתקדם יחד, להציב מטרות ויעדים אישיים ולבצע צעדים משמעותיים בבית ובעבודה. נשות הסדנא סיפרו על השיגים ושינויים מרחיקי לכת שעשו בעקבות הקורסים, גם זמן רב לאחר שהקורס נגמר.

רנא קוסק.
נ. ארז

18:20: יש להם טעות בחשבון, או שאני צנצנת.

חזקוני

יש דברים שלא באים בחשבון.
יש דברים שפשוט לא באים בחשבון.
לא בא בחשבון שאישה אחת בעלת
ארבע גפיים תעשה הכל בבית. היא
הרי רק אישה אחת.
לא בא בחשבון שילד אחד בעל
שלושים ושתיים שיניים יאכל שמונה
איגלואים בהפרש של עשרים וחמש
שניות. הוא הרי רק ילד אחד.
לא בא בחשבון שבעל אחד ישכח
שמונה פריטים מרשימת מכולת.
לא בגלל שהוא רק בעל אחד, אלא
בגלל שברשימה המדוברת היו רק
שמונה פריטים.
לא בא בחשבון, יש כל כך הרבה
דברים שלא באים בחשבון.

חזקוני

עדיין לא הגיוני לי. אולי
תעבירי שוב, אחד אחד.
היא: (מסתכלת עלי
ברחמים).
אני: אם לא קשה לך.
היא: (לא קשה לה).
קופה: היפ. היפ. היפ. היפ.
פריט לא קיים.
היא: הופה, צודקת. טעות
שלי. לא שמונה מאות
שישים וארבע.
אני (שמש בצהריים):
ידעתי! כמה?
היא: שמונה מאות שישים
וחמש.

היא: עלו המחירים של
החד פעמי.
אני: מה זה קשור ללחם?
היא: הוא עטוף בניילון.
אני: טוב. אז כמה החלב?
היא: שש עשרים.
אני: ל... למה??
היא: הקרטון. זה חד
פעמי.
אני: טוב. אז הלחמניות?
לקחתי מתפזורת.
היא: שש עשרה. את
יודעת, הארגז.
אני: אה.
היא: אהה.
אני (סמכותית): תראי, זה

קופאית: שמונה מאות
שישים וארבע.
אני: מה? (= יש לי שלוש
מאות בארנק).
היא: שמונה מאות שישים
וארבע.
אני: (משתעלת).
היא: לבריאות.
אני: (נחנקת).
היא: את בסדר?
אני (צרודה): נראה לי יש
טעות בחשבון. תעבירי
רגע שוב. לחם?
היא: אחת עשרה שישים.
אני: לפני חצי שנה קניתי
פה בשבע!

פרוץ

חשבון נפש - דו"ח חודשי:

1. אני לא מתחשבת.
2. אני רק מזכירה.
3. אני לא סחטנית.
4. אני רק יקרה.
5. אני לא קמצנית.
6. אני רק זהירה.
7. אני לא מאיימת.
8. אני רק מבהירה.
9. אני לא מתקיפה.
10. אני רק שואלת.
11. אני לא מחניפה.
12. אני רק מתפעלת.
13. אני לא מעליבה.
14. אני רק מסננת.
15. אני לא בוכה.
16. אני רק מצטננת.
17. אני לא חשדנית.
18. אני רק בודקת.
19. אני לא מפגינה.
20. אני רק שותקת.
21. אני לא ביקורתית.
22. אני רוצה לתקן.
23. אני לא, אני לא.
24. אני רק כן.

לא בא בחשבון להציע לנו את גורמן.
לא בא בחשבון לשנות לנו את המערכת.
לא בא בחשבון להוריד לנו במשכורת.
לא בא בחשבון לחסום לנו את המרפסת.
לא בא בחשבון להתקשר אלינו אחרי חצות.
לא בא בחשבון לבקר אותנו בהפתעה.
לא בא בחשבון לקצר לנו את החוזה.
לא בא בחשבון לעקוף אותנו בתור.
לא בא בחשבון לסדר את המקלט על חשבון הקרשים של הסוכה שלנו.
לא בא בחשבון כל הרעיון הזה של חודשיים לחופש הגדול.
לא בא בחשבון לפרק את הממשלה.
יש דברים, מה לעשות, יש דברים שלא באים בחשבון.
לכן, אחיות יקרות, הם תמיד באים בתוצאה.

בואו לא חשבון

בואו לא חשבון
היום
אזיר נקי
אפשר לנשם?
בלי לספר,
להתחשבן
כמה קבלת
וכמה הם
בלי למנות
תורי - תורה
בלי להיות
כבשה שחרה
בלי נקדות
וקופונים
בלי למדד
על השקלים
מתי ההיא ענתה לך כן
ואיך זה תמיד תמיד - הם
וכמה למה איך ומה
ולמה רק אני?
אז מה!

בואו לא חשבון היום
בואו יחד כאן
נזרם
בלב חפץ
באהבה
שלי שלך, שלך-שליך
נצא כלם
גדולים מזה
שמחה תהא
בבית זה.

בשם רבבות חברות 'שמורה' – קהילת העובדות החרדיות
בשם אלפי משתתפות הכנס
בשם עם ישראל כולו – הזוכה לנשים איכותיות
המתחזקות בעבודת ה' למרות אתגרי התעסוקה

התודה והברכה

לרב צביקה כהן שליט"א

יו"ר סיעת ש"ס בעיריית ירושלים

וסגן ומ"מ ראש העיר

על הנכונות לעמוד לימין הקהילה,
בסיוע בהפקת כנס אלול
ומתן האפשרות לרבבות חברות
לזכות בחווית אלול
מתוך חיבור גבוה וקרבת אלוקים טהורה

יברך ה' חילו ופועל ידיו ירצה
בתפילה

שיוסיף ה' כח להרבות פעילות של קדש,
ולסייע בהעצמה ובשגשוג של עוד ועוד מיזמי קדושה

